

RUDAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
RUDNIKA LIGNITA VELENJE

3. OKTOBRA 1961

Št. 11 - Cena 10 din

Izredno zasedanje centralnega delavskega sveta

Centralni delavski svet je zaradi nepredvidenega zastoja planske realizacije proizvodnje RLV, sklical izredno sejo z namenom, da z vsestransko analizo prouči stanje in predvidi ukrepe za odpravo zaviralnih momentov in, da z večjo storilnostjo kolektiv doseže plan.

Predsednik CDS tov. Tone Romih je v uvodnih besedah nakazal kritično stanje z besedami: Ta izpad proizvodnje resno ogroža izpolnitev nalog letošnjega družbenega plana rudnika. Ne bi mogel trditi, da nismo teh nalog zasledovali, govorili in sklepali o vzrokih, ki naj preprečijo nadaljnje proizvodne primanjkljaje. Nasprotno, številni so bili sestanki, seje in razgovori, na katerih smo razpravljali in iskali ustrezne rešitve. To velja tako za naše samoupravne organe kot za naše politične organizacije ter upravo podjetja. Tudi ne bi mogel trditi, da si nismo bili edini in enotni glede dogovorjenih ukrepov. Tudi mesečne operative plane je UO skrbno obravnaval in prav tako skušal z najrazličnejšimi ukrepi odstraniti ali vsaj omiliti vzroke, ki so jih navajali obravnavani predlogi teh operativnih planov. Kljub vsemu je rasel proizvodnji primanjkljaj iz meseca v mesec, zlasti od meseca aprila dalje. Ostali vzroki so vedno isti: delovna sila, bolni in nezgode, tehnične prilike in neprilike v jami ter drugih obratih, nedisciplina, nezainteresiranost in podobno. Na slehernem sestanku smo jih obravnavali in pričakovali pozitivne rezultate, ki jih žal ni bilo ali pa ne v taki meri, da bi nas mogli zadovoljiti.

Ob takem stanju se nujno vsiljuje vprašanje, kako je mogoče, da ne moremo odpraviti teh vzrokov, ko so nam vendar tako dobro znani in ko smo vselej sprejemali le take ukrepe, o katerih smo bili prepričani, da so izvedljivi in da morajo izboljšati stanje. Kaj je v kolektivu? Zakaj naše akcije, naši dogovori in sklepi ostanejo največkrat le na papirju? Družbeni plan je vendar vojni red kolektiva, njegovo izpolnjevanje pa naša lastna podoba, podoba naše politične in strokovne moči, naše zavestne aktivnosti, skratka, — naš neposreden dokaz, če smo res voljni in sposobni, zares dovolj resni in zreli, da zagotovimo kolektivu in sebi vsestranski napredek. In ravno tu šepamo. To da misliti. To je lahko usodno za nas. Nujno je, da gremo stvari do dna. Ni dovolj, da navajamo in obravnavamo le tiste vzroke, na katere lahko pokažemo s

prstom, marveč je treba poleg vseh teh odkrivati in obravnavati še druge, in sicer takšne, ki imajo svoj izvor v nas samih, v odnosih posameznika do dela, do delovnih tovarišev, do vloge posameznika v opravljanju svojih delovnih in funkcionalnih pravic in dolžnosti. Vzemimo za primer samo zasedanja našega CDS. Letos še nobeno zasedanje ni imelo kvalificirane večine navzočih članov, se pravi, da bi bilo na zasedanju nad dve tretjini članov, marveč samo toliko, da so bila zasedanja vsaj sklepna. Ni zanimanja ali vsaj zadostnega ne! Zato ni čudno, da sta na zadnjih množičnih sestankih spregovorila le dva člana CDS, čeprav nas je 68 in ima sleherni poslovna enota vsaj po nekaj članov v CDS. Nič boljše ni v naših ODS, pa tudi iz naših političnih organizacij ni sugestij in pomoči, ki so tako zelo potrebne za delo naših samoupravnih organov. To je močna in resna hiba našega skupnega dela. Nujno je, da jo odpravimo čimprej, ker sicer vsi naši ukrepi iz področja decentralizacije samoupravnih organov še dolgo časa ne bodo dali pričakovanih rezultatov. Vse kaže, da politično premalo delamo. Probleme rešujemo čisto samo strokovno, politično plat pa zane-marjamo ali celo opuščamo. To ni prav in se nam pogosto maščuje. Naše strokovne rešitve, čeprav so pravilne, ne najdemo v kolektivu pravega razumevanja, ker niso predhodno z njim obdelane, se pravi, niso predhodno ali vsaj istočasno politično fundirane. S tako prakso moramo takoj nehati. Sleherni problem — čeprav je sam po sebi čisto tehničen ali administrativnega značaja — zahteva poleg strokovne tudi politično obdelavo. Slednja mora biti celo primarna. Samo takrat bo vzbudila v kolektivu zanimanje in interes, da bo predlagana rešitev res dosledno izvedena in dala pričakovane rezultate. Samo takrat bo sleherni član kolektiva res vložil vse svoje sposobnosti in voljo v izvajanje sprejetih sklepov in ukrepov, ker bo pač prepričan, da je tako prav in koristno zanj in za kolektiv. Vzemimo za primer ta problem: izpad dnin zaradi nezgod in bolovanja. Vemo, da je to resen problem. Vemo tudi in znamo izračunati, za koliko ton in dinarjev smo oškodovani. Utemeljeno tudi sklepamo in trdimo, da je med nezgodniki in bolnimi še prav gotovo nekaj izrazitih špekulantov in zavestnih izkoriščevalcev predpisov socialnega zavarovanja in naše zdravstvene službe. Vse to je prav gotovo znano

vsem tistim, ki zadevne podatke zbirajo in analizirajo, vsem tistim, ki c tem na sejah in zasedanjih razpravljajo, sklepajo in ukrepajo. Toda to ni dovolj. Treba je te ugotovitve, kvarne in pogubne posledice teh ugotovitev in nameravano akcijo za odpravo teh posledic — nazorno prenesti na vse člane kolektiva, da bo sleherni vedel, za kaj gre, in da bo spoznal, da je v njegovem neposrednem interesu da sodeluje v akciji za odpravo teh posledic. Šele takrat bo sleherni član kolektiva sam v svoji najožji okolici odkrival simulantne, jih tovariško odvracal od takega početja, ali pa jih kot nepoboljšljive izločal iz kolektiva. Glavno pa je, da bo o tem govoril na množičnih sestankih in v organih upravljanja. Na ta način bodo naše trditve o vzrokih naraščanja staleža bolnih dobile objektivne osnove brez sleherne subjektivne primesi. To pa je in mora biti naš cilj, naša baza, iz katere bomo izhajali, ko bomo iskali ukrepe, ki naj uredijo to konkretno vprašanje.

Na podoben način moramo v bodoče obravnavati tudi druge probleme in vzroke, če menimo, da so vzrok izpada v proizvodnji ali pa da povzročajo druge kvarne posledice v našem poslovanju.

V izredno plodni diskusiji je izmenjalo misli več članov CDS in uprave podjetja.

Diskutant Alojz Holešek je obravnaval več problemov, ki neposredno ali pa posredno vplivajo na naše gospodarjenje. Mnenja je, da člani samoupravnih organov in naših političnih organizacij ne prenašajo obravnavane snovi na kolektiv. Tudi diskusije niso zadovoljive. Zato pa ni takih sklepov in akcij, ki bi dale potrebne rezultate, čeprav vemo, da prekomerni stalež bolnih veča izpad v proizvodnji, da plačujemo visoke zneske iz naslova dodatnega socialnega prispevka, kar močno vpliva na višino naših osebnih prejemkov, še vedno nismo pristopili k taki energični akciji, ki bi tako stanje odpravila. Simulantov ne odkrivamo ali pa jih ne preganjamo dovolj ostro. Vprašanje dodatnega socialnega prispevka moramo temeljito obdelati in na podlagi zadevne analize izdelati konkreten predlog. Ta predlog moramo obravnavati na širšem sestanku, na katerem naj vsi v poštih prihajajoči forumi povedo svoje stališče k našemu predlogu. Diskutant predlaga, naj CDS sprejme ta predlog kot svoj sklep.

Naša zdravstvena problematika je vse prej kot zadovoljiva. To velja tako za preventivno kot za ambulantno zdravljenje. Zdravstveni dom mora odigrati svojo vlogo, se pravi vlogo ki mu je bila dana, ko smo svoječasno izvedli koncentracijo naše zdravstvene službe, ker bomo sicer prisiljeni da zopet uredimo čisto rudniško ambulantno. Na nedavnih množičnih sestankih je kolektiv zahteval, naj bo ambulantno zdravljenje za manjša obolenja neposredno v obratih, in sicer s kvalificiranimi bolničarjem. V tej zvezi je bilo tudi predlagano, da premestimo socialnega delavca v obrate. Oba predloga sta pozitivna, se pravi, da ju moramo realizirati. Menim, da bomo na ta način kaj kmalu odpravili tako imenovane B-nezgode.

Zdravstvo je pri nas tudi problem zase. Ne smemo in ne moremo mimo pritožb in pripomb rudarjev, da imajo »gospe« prednosti, rudar pa nobene. Pravijo tudi, da beležijo »proteze« visoko ponudbo, čeprav pacienti ne kažejo zanimanja za tovrstne usluge. Nujno je, da se o tem pogovorimo neposredno z zobno ambulantno, da ne bo več takšnih ali sličnih upravičenih pripomb. Ob tej priliki bi treba urediti tudi vprašanje izdiranja zob, kajti ne moremo si privoščiti, da bi samo izdiranje zob povzročilo 300 izpadlih dnin ali v dinarje preračunano — 18 milijonov dinarjev. To je čedna vsota ki bi prav lahko odpadla, če bi to vprašanje uredili v sporazumu z našo zdravstveno službo v Velenju.

Sleheri izmed nas ve, da doživlja naša Saleška dolina z izgradnjo rudnika novo dobo vzpona in napredka na vseh področjih javnega življenja. To dejstvo premalo upoštevamo mi sami, prav tako pa tudi naši oblastni in politični forumi ter ostali kolektivi v tej dolini. Nešteto je skupnih problemov, ki jih moramo skupno reševati. Ne rečem, da jih ne rešujemo skupno, vendar pa ne vselej tako, da bi res objektivno porazdelili deleže za izvedbo te ali one akcije na posamezne kolektive v okviru dejanskih možnosti. Te pa poznaš le, če so naši stiki stalni in neposredni. Kakor je naša dolžnost, da poznamo problematiko komune, tako morajo tudi oblastni in politični forumi poznati problematiko našega kolektiva. Predstavnikov teh forumov žal ni videti na naših zasedanjih. Tudi v tem pogledu bo treba storiti korak naprej. Menim, da bomo našli na ta način še v večji meri kot doslej pravilne in enotne poglede za reševanje raznih skupnih problemov.

V zvezi z izvajanjem tov. Holeska je predsednik CDS tov. Tone Romih predlagal, da dodatnega prispevka ne plačamo vse dotlej, dokler zadevne problematike izčrpno ne obdelamo na skupnem sestanku v okrajnem merilu.

Diskutant Milan Janežič je mnenja, naj bi obratni bolničar izdajal napotila za pregled pri zdravniku, če in v kolikor bi bilo to potrebno. Sedanje

večkrat nepotrebne »sprehode« k zdravniku in nazaj bi na ta način znatno znižali. Strinja se z ugotovitvijo predsednika CDS, da člani ne prenašajo sklepov na svoje volilne enote, vendar meni, da je treba omogočiti članom CDS, da se zasedanj udeležijo tudi takrat, če so na dan zasedanja na delu. Naj se omogoči zamenjava izmen.

Diskutant Karl Vrečko in inž. Mali, ki sta govorila pojasnilno, sta obrazložila, kaj vse bi morala vsebovati problematika o upravičenosti odnosno neupravičenosti procentualne višine dodatnega prispevka za socialno zavarovanje. Premogovnike bi morali obravnavati ločeno od ostalih podjetij, prav tako pa tudi posamezne premogovnike, glede na njihove specifične delovne prilike. Zdravniški pregledi pred vstopom v delovno razmerje — vsaj za jamo — bi morali posvečati večjo pažnjo kot doslej na fizične kondicije delavca, ki naj bi bil zaposlen pri jamskih delih. HTV služba naj uvede še strožji režim, kot velja sedaj, glede obveznega nošenja zaščitnih sredstev.

Diskutant Nestl Zgank je pojasnil da je bila svoječasno izvedena koncentracija zdravstvene službe z namenom, da bo stanje boljše. Kažejo se znaki, da tega namena nismo dosegli v pričakovani meri. Nekaj vprašanj iz tega področja je takih, ki jih lahko uredimo v kolektivu samem, nekaj pa takih, ki jih morajo urediti zdravniki sami. Zato pa je potreben stalen in neposreden stik z njimi. Ko bomo pripravili material za problematiko dodatnega socialnega prispevka, je treba tudi ugotoviti, kako vplivajo posamezne ekonomske enote na naš odstotek nezgod in bolnih. Še posebej se naj prikažejo primeri, ko je delavec болоval zaradi poškodb, ki jih je dobil v pretepu. Problematika naj vsebuje predlog, da trpijo pretepači vse stroške zdravljenja sami in da nimajo pravice do hranarine. Vsak takšen primer pa naj objavi »Rudar«, da bodo ljudje vedeli, kdo so tisti, ki nas ovirajo pri izpolnjevanju proizvodnih načrtov. Opažam in ugotavljam, da popuščamo v naši doslej že čestokrat izpričani aktivnosti. To velja za nas vse — od članov samoupravnih organov in političnih organizacij pa navzdol do posameznikov. Naše poslovanje in druge politike nimamo vselej čvrsto v naših rokah. To je slabo in nevarno, za vsako ceno moramo to popraviti. Udeležbo na zasedanjih samoupravnih organov moramo dvigniti naše diskusije in reševanje problemov mora biti živo in hkrati preudarno. Funkcionalno vlogo samoupravnih organov mora kolektiv čutiti tako; da bo imel sleherni član kolektiva res občutek, da njegov »parlament« dela, skrbi in odloča o napredku kolektiva. Vse naše strokovne službe morajo koordinirano delati in pripravljati potreben material, ki bo omogočal, da bodo naše seje in zasedanja dobro

pripravljene in da bodo sprejete odločitve čimprej realizirane. Naše politične organizacije naj budno spremljajo in dajejo pobudo za delo samo. Izogibajmo se kampanjskih akcij, ki običajno ne rodijo trajno koristnih rezultatov. Vodilni delavci kolektiva moramo svoj redni delovni čas ali naš prosti čas urediti tako, da se bomo udeleževali vseh sej in zasedanj samoupravnih organov, zlasti sej in zasedanj naših obratnih delavskih svetov, ker prav ti obravnavajo tisto drobno problematiko rudnika, ki jo je treba pravilno in skladno usmerjati z načelno poslovno politiko CDS. Prepričan sem, da bomo na ta način veliko pripomogli k temu, da bodo mogli naši obratni delavski sveti zaživeti in odigrati vlogo, ki jim je bila določena, ko je CDS izvedel uvedbo obratnih delavskih svetov in določil njihovo pristojnost v strukturi naših samoupravnih organov. Družbeni plan rudnika je in mora biti naš osrednji problem. Vsi smo zadolženi, da ga izpolnimo in tako ustvarimo bazo za nemoten razvoj in napredek kolektiva. Če ga ne izpolnjujemo ali celo rušimo povzročamo resne motnje v družbenih planih vseh naših politično teritorialnih enot. Menim, da smo padli pod proizvodni plan, ker nismo imeli v rokah proizvodnje, se pravi, vseh ukrepov, ki nam bi morali zagotoviti načrtno izpolnjevanje proizvodnih nalog v okviru družbenega plana. Tega se moramo resno zavedati. Biti moramo bolj elastični pri uvajanju in izvajanju ukrepov. To velja za vse ekonomske enote, zlasti pa za obe jami. Obratovodje ne smejo za nobeno ceno dopuščati, da bi sprejeti ukrepi katere koli vrste obtičali pri nadzornikih ali pa se od tu dalje izmicali ali zvo-deneli. Sleheri nalog mora biti dosledno izveden, pa naj se pojavijo kakršne koli težave. Težino težav je treba znati takoj oceniti in ustrezno odločati. To je in mora biti temeljna lastnost in odlika naših vodilnih delavcev. To naj bo naš cilj, potem ni in ne more biti bojzani, da ne bi mogli obvladati katere koli situacije v našem delu ali poslovanju. Pri tem igrajo primarno vlogo naši medsebojni odnosi. Na tem polju še veliko ni v redu. Zavedajmo se tega in opustimo že včasih res preveč poudarjeno nepristojnost za tovariške pomenke s svojimi sodelavci. Posebno pažnjo moramo posvetiti pravičnim odnosom do nove mlade delovne sile. Ni dovolj, da jih le uvajamo v delo, marveč jih moramo tudi vzgajati, se zanimati za njihove družinske, gmo-ne in druge prilike. Mladinec naj občuti, da mu želimo in hočemo nuditi vse, kar je mogoče, da postane dober in vzgleden rudar in da kot takšen tudi ostane med nami. Samo to je realna pot, ki bo bistveno vplivala na zmanjšanje fluktuacije ali jo morda celo odpravila. Vzemimo za primer naše letošnje absolvente rudarske šole. Tri polna leta smo jih načrtno in preudarno vzgajali in pripravljali na

Dobra kvaliteta - porok prodaje

Če analiziramo danes naše tržišče, opazimo, da se vsled hude konkurence in večjih zahtev potrošnikov postavlja na prvo mesto vprašanje kvalitete. Jasno je, da bo tisti proizvajalec, ki bo gledal svoj proizvod samo skozi kvantiteto ne pa tudi kvaliteto, prej ko slej izgubil tržišče in s tem proizvodnjo.

Tudi na našem podjetju bomo morali storiti še marsikaj, da bomo zadovoljili naše potrošnike. Od teh stalno prihaja mnogo reklamacij glede primesi jalovine in pa podzrn. Zaradi slabe kvalitete nam naši odjemalci stavljajo vagonске pošiljke na razpolago, kar predstavlja za nas težak finančni izpad (ca. 3 do 4 milijone mesečno) in, kar je še važnejše, izgubo odjemalca. Zato bo potrebno zelo resno pričeti z borbo za boljšo kvaliteto in sicer od separacije do samega odkopa.

Postavljamo si vprašanje: kako? Glede podzrna, ki je posebno problematičen pri kosovcu in kockah, je izboljšava možna samo na separaciji. Sita, ki so grajena za kapaciteto 500 t/h prenesejo premog pri normalni granulaciji zadovoljivo, slab asortiman nastaja edinole pri orehovcu v konicah, kadar pride na sito izredno drobna granulacija.

Od sit pridobivamo na splošno dober asortiman, problem pa nastaja od tu pa do vagona, ko mora premog

premagovati višinsko razliko 16 m in se jasno pri tem močno drobi in kvaliteta pada. Ker je v tej višinski razliki vezana tudi kapaciteta bunkerjev, nam predstavlja ublažitev izredno težak problem. Sedaj preurejemo presip od zbiralnih trakov do ustja bunkerjev, kjer bomo pridobili v zmanjšanju padca ca. 3 m, poleg tega pa se bodo montirala na vibratorje še sita, kjer se bo premog pred nakladanjem v vagon še enkrat presejal.

Glede primerov jalovine pa bo potrebno v prvi vrsti zainteresirati naše rudarje, da bodo na samem odkopu pri pridobivanju pazili na kvaliteto, da bo transportiran premog brez jalovine.

Ce se bomo vsi resno zarekli, ne bo uspeh izostal in naše podjetje bo obdržalo svoj renome na tržišču, nam vsem pa se bo jasno poznalo tudi na dohodku.

Romih

IZREDNO ZASEDANJE CENTRALNEGA DELAVSKEGA SVETA

(Nadaljevanje s 1. strani)

rudarski poklic odnosno za drugo strokovno delo v rudniku. Ni nam bilo žal nobenih vloženih sredstev, ker smo vedeli, da so koristno naložena. Ze mesec dni so na deloviščih in kažejo lastnosti, ki smo jih pričakovali. Neodpušljivo bi bilo, da bi jih sedaj zaradi morebitnih nepravilnih odnosov odvrnili od sebe, da bi jih prepustili samim sebi. Tega ne smemo dopustiti. Sleherni problem, ki se pojavi v zvezi z njimi, moramo takoj in preudarno rešiti. Eden izmed takih problemov, ki se je nedavno pojavil, je vprašanje ocenitve. Ne delajmo pri ocenitvi subjektivnih napak. Ravnajmo se po načelu, ki sta ga omenila diskutanta. Anton Ževart in inž. Mali, namreč ocenimo jih po vloženem delu in sposobnosti ne glede na staž in starost kajti pravilna in kolektivno obravnavana ocena daje in stopnjuje voljo pri delu, dočim mu samovoljno določena ocena jemlje elan in veselje do dela in napredka. Prav ima diskutant tov. Dušan Janežič, ki je povedal, kako lepo področje dela nudijo vsi ti mladinci in samci naši mladinski organizaciji. Tu je njeno polje, tu naj sejejo preudarno, da bo žetev čim obilnejša. Če okleva ali ne zna, naj pove, ker smo vselej pripravljeni pomagati in svetovati.

Diskutant tov. Demšar nas je seznanil s problematiko naše prodaje. Povedal je, da nas nižja proizvodnja ovira pri izpolnjevanju naših pogodbenih obveznosti. Tudi doseženi asortimenti odstopajo od plana, tako da je 60.000 ton zdroba več kot je bilo planirano. Povedal je tudi, da bo prav gotovo vplivala na plasman premoga sedanja preureditev železniškega voznega parka. Kakor vidimo iz njegovih poročila, je na tem področju našega dela vrsta problemov, ki jih moramo rešiti. Menim, da je treba pro-

dajo premoga izven meja naše republike poživeti. Zlasti moramo paziti, da ne bi bili izrinjeni iz hrvaškega tržišča. Naš program naj bo, da pridemo na tržišče, kjer koli je mogoče. Naša komercialna naj pokrene vse potrebno za uresničenje tega cilja.

Diskutanti Primožič, Novinšek, Oto Mravljak in inž. Kajfež so obravnavali vprašanja in stave predloge ki naj bi izboljšali sedanjo situacijo v proizvodnji sami, kakor tudi pripomogli, da bi naši doslej podvzeti ukrepi res plodno zaživeli v kolektivu samem. V tej zvezi je diskutant Avgust Jeriha obrazložil, kako važno in kako koristno se odraža v našem delu, če sleherni izmed nas takoj reagira, čim opazi, da utegne ta ali oni pojav ali dogodek kvarno vplivati na naše skupne napore. Za primer je navedel ocenjevanje absolutov IRŠ, ki jih žal ne znamo pravilno vključiti v naše kolektivno življenje, neaktivnost mladinske organizacije, negativne pojave v naših ekonomskih enotah itd.

Po končani diskusiji je predsednik CDS na kratko povzel izvajanja in predloge diskutantov ter ugotovil, da je diskusija pokazala, da so bili naši doslej podvzeti ukrepi zaradi izpolnjevanja družbenega plana sicer pravilno fundirani, vendar pa ne dovolj dosledno in s primerno ostrino izvajani bodisi s strani posameznikov kot s strani organov podjetja ter naših političnih organizacij. Pravilno je, da je pokazala današnja diskusija na naše hibe in pomanjkljivosti in hkrati nakazala, kako jih naj odpravimo.

Po tej ugotovitvi so bili soglasno sprejeti naslednji

s k l e p i :

- Doslej ugotovljeni izpad proizvodnje moramo do konca poslovnega leta nadoknaditi in v ta namen mobilizirati in aktivizirati vse sile ko-

lektiva, skrbno obdelati in organizirati vse možnosti, ki bodo na kateri koli način in v kateri koli obliki mogle prispevati k 100% izpolnitvi družbenega plana. Mobilizacija in aktivizacija naj temelji na koncizno določenih zadolžitvah tako skupin kot posameznikov.

- Tehnični sektor naj izdela in objavi točna navodila in metodo ocenjevanja po čelih. Obratovodja jamé-zapad in jame-vzhod sta dolžna sproti kontrolirati ocenitve.
- Uprava podjetja naj čimprej skliče sestanek v jami zaposlenih absolutov IRŠ, prvopisanih kopačev in gospodarjev čel ter nadzornikov in predloži poročilo o tem sestanku UO, ODS in CDS.
- HTV služba naj pregleda stanje čutaric za kavo in ugotovi postopek čiščenja teh čutaric.
- HTV služba naj izdela ustrezen predlog, kako bi se izvedel z zobozdravstveno službo v Velenju pregled zobovja članov rudniškega kolektiva ter izdiranje zob izvajalo tako, da ne bi trpela proizvodnja.
- Uprava rudnika naj pripravi ustrezno problematiko v zvezi z dodatnim socialnim prispevkom, ki ga plačujemo zaradi prekoračenja normativnega odstotka za stalež bolnih.
- HTV služba naj uredi v sporazumu z zdravstvenim domom ambulantne preglede po obratih RLV tako, da nastavi kvalificiranega bolničarja.
- Kadrovsko-socialni oddelek naj izvrši predstavitev socialnega delavca v obrate v Prelogah.
- Komercialni oddelek RLV naj ukrene vse potrebno, da pridemo do novih odjemalcev.

Seja upravnega odbora sindikata RLV

14. septembra 1961 je bila ob 17. uri v dvorani delavskega sveta na direkciji RLV deveta redna seja Upravnega odbora sindikalne podružnice RLV. Vodil jo je predsednik tov. **Holeček Alojz**. Na seji so obravnavali — poleg drugih tekočih zadev — osnutka dveh važnih pravilnikov: pravilnik o delitvi dohodka in pravilnik o nagrajevanju predlogov za tehnične izboljšave.

Seja je bila zelo živahna in diskusija plodna. Strukturo pravilnika o delitvi dohodka je obrazložil tov. **Delopst Rudi**. Osnutek je zajemal vprašanja, ki se nanašajo na notranjo delitev dohodka rudnika. Gre torej za naš novi sistem nagrajevanja, v katerem naj pridejo do izraza medsebojni odnosi v poslovanju naših ekonomskih enot do podjetja in obratno. Ravno ti odnosi so bili

osrednji problem diskusije, ki je pokazala, kolikšno važnost polaga naša sindikalna podružnica na to, da bi bili ti odnosi tako izoblikovani v samem pravilniku, da bi mogli služiti za najtrdnější temelj v vzponu in napredku kolektiva. Predvidena načela so takšna, da zagotavljajo organom kolektiva direktivno neokrnjenost v izvajanju načelne in okvirne poslovne politike, ekonomskim enotam kot samostojnim celicam gospodarjenja v kolektivu pa široko neposrednost, da z nagrajevanjem po vložnem delu sprostijo in odprejo novo stran produktivnosti in družbene rentabilnosti našega kolektiva.

Upravni odbor sindikalne podružnice je sklenil, da se osnutek tega pravilnika načeloma odobri in čim prej pripravi dokončno oblikovan pravilnik o delitvi čistega dohodka.

Tega bo upravni odbor ponovno obravnaval in dal v razpravo celotnemu kolektivu.

Pravilnik o nagrajevanju predlogov za tehnične izboljšave sta obrazložila inž. **Janežič Dušan** in pravni svetovalec RLV **Koren Viljem**. Člani upravnega odbora so ugotovili v diskusiji, ki je sledila, da pravilnik pravično poudarja pravno politične zamisli zakona o patentih in tehničnih izboljšavah, se pravi, da pomeni obravnavani pravilnik močno vzpodbudo za člane kolektiva, ki so zaposleni v neposrednih delovnih procesih na rudniku. Diskutanti so bili mneneja, naj samoupravni organi sprejmejo ta pravilnik, ker bomo z njim dosegli, da bo sleherni delavec imel polno možnost, da z različnimi tehničnimi izboljšavami neposredno vpliva na izpopolnitev naših tehničnih postopkov, na povečanje delovne storilnosti in kvalitete, na znižanje proizvodnih stroškov in podobno. To pa je bistveno važno za našo čim uspešnejšo proizvodnjo in poslovno politiko. Upravni odbor sindikalne podružnice je sklenil, naj stopi ta pravilnik čim prej v veljavo.

K. V.

O nihanju proizvodnje in o ciklusu

V vsakem podjetju se stremi za enakopravnost proizvodnje, za nekaj tekoči trak, za proces dela, ki ne dovoljuje nihanja. Če zasledujemo našo dnevno proizvodnjo, opazimo, da nam niha, to je, razlika proizvodnje v posameznih dneh znaša tudi do tisoč ton. Tisoč ton pa je sto desetonskih vagonov ali trije vlaki. To pa ni malenkost, ker moramo plačevati: stojnino od vagonov, ki jih ne moremo napolniti ali pa moramo premog zaradi premalo naročenih vagonov vskladiščiti na deponijo. Ves jamski transport je zgrajen za enakomerno proizvodnjo in nam ob slabih dneh stoji neizkoriščen, ob dobrih dneh pa je skoro preobremenjen. Pogoji odkopavanja — dolžina odkopne fronte, število ljudi na odkopu in normativi materiala — se pa iz dneva v dan bistveno ne izpremenijo. Kje je torej iskati vzroke nihanja? Predvsem v načinu odkopavanja — v odkopni metodi!

Našo odkopno metodo poznamo in vemo, da čez dve tretjini proizvodnje dobimo iz stropa čela in da je proizvodnja dobra, kadar pride na dan več čel v fazo odkopavanja stropa. Seveda skušamo na vse načine »vločiti« te faze, kar pa ni vedno mogoče.

Da se izognemo »lovljenju faz« in temu vzporedno nihanju proizvodnje, moramo doseči to, da bo vsako čelo imelo vsak dan enako delo — fazo, doseči moramo cikel, ki bo iz dneva v dan enak. To pa je mogoče samo na ta način, da prestavljamo odkopni transporter vsako tretjo tretjino. S tem bi dosegli, da pride vsak dan iz vsakega čela enaka proizvodnja. Ciklus treh tretjin zahteva močnejšo obložitve in tehnično izpopolnjuje sedanje metode odkopavanja.

nja. V našem slučaju, ko imamo 620 ljudi na odkopih, bo lahko obložiti okrog 720 m odkopne fronte, to je 12 čel 60 m dolgih.

Po dosedanjih izkušnjah mora biti 60 m čelo za doseganje ciklusa v talninskem in normalnem pasu obloženo z 18 možmi tretjinsko, ali 54 mož dnevno, kar da 1,10 m odkopne fronte na moža. Premoga iz podkopnega dela je: $60 \text{ m} \times 1,3 \text{ m} \times 2,1 \text{ m}$ je $164 \text{ m}^3 \times 1,2 = 196 \text{ ton}$, iz odkopnega dela pa $30 \text{ m} \times 2,6 \text{ m} \times 5 \text{ m}$ je $390 \text{ m}^3 \times 1,2 = 468 \text{ ton}$. Skupaj torej 664 ton. Če odbijemo 10 % odkopnih izgub nam ostane 600 ton, ali 10 ton na tekoči meter odkopne fronte, ali 11,11 ton na moža na dnino.

Se boljši rezultati bi bili v najugodnejšem in krovinskem pasu. Tu bi bila obložitve manjša, tako da bi prišlo 1,3 m odkopne fronte na moža in 13 ton na moža na dnino. Tone na tekoči meter ostanejo iste. Proizvodnja iz dvanajstih čel bi torej bila 7200 ton.

Prednosti ciklusa pa niso samo v enakomerni in koncentrirani proizvodnji, ampak tudi v delu samem. Eno najtežjih in najnevarnejših del, ropanje jeklenega podporja, se občutno olajša, ker nam stojka zaradi hitrega napredovanja ne zatiska, kot pri pet-šest tretinskem prestavilu. Prestavilo odkopnega transporterja je iz istega razloga lažje. Popravilo oporja v starem delu odkopa skoraj odpade, občutno se zmanjšajo vsa postranska dela. Tudi okvare na strojih in stropnikih se zmanjšajo. Zmanjša se poraba lesa in vseh drugih normativov razen razstreljiva.

Da uvedba ciklusa ni samo teorija, ampak da je tehnično izvedljiva, imamo že nekaj uspešnih dokazov:

Prvi način odkopavanja v ciklusu

se je vršil ob priliki uvedbe popolnega jeklenega oporja leta 1959 na 81. etaži na čelih D in E. Po dvome-sečnem poizkusu se je dosegel ciklus treh tretjin. Nadaljnje delo v tem smislu je bilo prekinjeno vsled poizkusa odkopavanja z dvovaljčnim zasekavalnim strojem »Eickhoff«.

Drugič se je dosegel ciklus na čelu A₁, 80. etaže v mesecu juliju 1961. Ciklus se je moral prekiniti vsled daljšanja zračne proge med čeli A₁ in A₂. Tretje čelo z delnim ciklusom je bilo čelo E na 80. etaži v mesecu avgustu 1961. Tudi čela IRS na 70. etaži so že delala v ciklusu.

Seveda bo vsak vprašal, zakaj se ciklus ne uvede na vseh čelih. Vedeti moramo, da imamo trenutno predolgo odkopno fronto, ki je posledica pripravljanja etaže na odkopavanje po načinu, ki ga imamo sedaj. Za tako dolgo fronto (970 m) imamo premalo ljudi. Odkopno fronto skrajšati pa ni enostavno, ker se v stoječih delih lahko pojavi ogenj in druge nevarnosti rudarstva.

Vendar se sedaj intenzivno dela na na tem, da se uvede ciklus na čelih talnice 80. etaže. Ta čela so že od začetka etaže v zaostanku in zaradi tega primerna za uvedbo ciklusa. Vendar, čim bo tu dosežen ciklus, bomo za vsa ostala čela lahko uporabili izkušnje, ki si jih bomo pridobili tu, in uvajanje bo lažje in uspešno, če se bomo vsi zavedali prednosti, ki jih ciklus prinaša.

V. S.

Poslovanje ekonomske enote elektrostrojnega obrata

Namen tega članka je spoznati članke rudniškega kolektiva s poslovanjem in problematiko ekonomske enote elektrostrojnega obrata. Znano je, da je elektrostrojni obrat prvi obrat na našem rudniku, ki je začel poslovati kot samostojna ekonomska enota, ki posluje kot taka že poldruugo leto. V tem času je elektrostrojni obrat dosegel lepe rezultate tako v razvoju, kakor tudi na področju družbenega samoupravljanja. Iz izključene remontne delavnice se je na obratu razvila večja delavnica, ki je poleg remontnih del osvojila tudi lastno proizvodnjo jamskih transportnih naprav in prevzela skoraj vsa inštalaterska dela na objektih družbenega standarda. Skratka, poslovanje elektrostrojnega obrata je tesno povezano z razvojem rudnika.

Z ozirom na to, da dejavnost elektrostrojnega obrata sloni v glavnem na potrebah ostalih obratov rudnika, so osnova za delo tega obrata naročilnice, katere izstavljajo posamezni obrati — naročniki. Pravilno izpolnjeno naročilnico z opisom dela, kateri je v gotovih primerih priložen tudi načrt, nadalje predmet in ostalo, prevzame za to določeni nadzorni organ delavnice. Po pregledu predmeta in dokumentacije se določi postopek in vrsta dela. Priprava dela izda poslovni list oz. delovni nalog, sestavi spisek materiala, normira delo ter naročniku predloži predračun

v pregled in potrditev. Potrjen predračun naj naročnik čimprej vrne elektrostrojnemu obratu, ker se praviloma šele takrat prične z delom. Eventuelna sporna vprašanja se morajo takoj rešiti, kajti zadrževanje predračunov otežkoča delo obratu in zavlačuje začetek dela. Za kontrolo predračunskih cen naj naročnik preskrbi še ponudbe drugih podjetij. Pri naročilu gotovih del, n. pr. popravilo žlebov, lokov, stojk, stropnikov in slično, naj bi se predmeti grupirali po stopnji izrabljenosti. Na ta način bi se lažje zasledovalo delo in obračun stroškov. Evidenco o tem pa naj bi vodila naročnik in izvajalec.

Potreben material za delo predvi-

den s predračunom se dvigne na običajni način v glavnem skladišču na podlagi zahtevnice.

V gotovih primerih, ko se odgovarjajoči material nahaja na zalogi kot neračunski, se uporabi ta, ker se s tem izdelek poceni. V tem slučaju pa naj bi se promet odnosno realizacija ekonomske enoti priznala v celoti po predračunu, naročnika pa naj bi se obremenilo samo z dejanskimi stroški. Treba je najti še način, po katerem bi se tudi delavci stimulirali na prihranek materiala.

V nadaljnjem razvoju stoji pred elektrostrojnim obratom med ostalimi problemi tudi problem plačevanja dela po akordnem ceniku. Prepričani smo, da bomo z lastnim prizadevanjem ter s pomočjo celotnega kolektiva rudnika in merodajnih organov uspešno reševali vse nastopajoče probleme v splošno korist ekonomske enote in celotnega podjetja.

ing. Bale Viktor

RUDARJI SO ZBOROVALI

Pretekle dni so bili sestanki po vseh obratih. Rudarji so razpravljali o trenutno najbolj aktualni temi — kako zvišati proizvodnjo. Najbolj pereč problem je stalež bolnih. Le-ta je še vedno zelo visok. Pri tem se seveda ne misli in ne obsoja delavce, ampak rudarje, ki resnično potrebujejo zdravniško pomoč, vendar pa je med rudarji še precej takih, ki izkoriščajo socialno zavarovanje in podjetje. Take brezvestneže naj bi rudarji sami prijavili na merodajna mesta. S tem, da bi se znižal stalež bolnih, bi pri-

hranili mnogo denarja in tudi proizvodnja bi se vsekakor dvignila. Prav tako bi se morali izboljšati odnosi med nadzorniki in kopači oziroma delavci in odnosi med delavci samimi. Razna nerazumevanja in netovarištvo najbolj spodbijata skupne napore kolektiva. Ko bodo premagane vse te zapreke, ko bosta rudar in njegov predpostavljeni delala z roko v roki z zavestjo medsebojnega spoštovanja, takrat bo tudi proizvodnja dosegla svoj plan.

Delavsko samoupravljanje v ekonomski enoti Jama-zapad

Z decentralizacijo samoupravljanja se je pri nas začelo pred letom dni, s tem, da smo ustanovili posamezne ekonomske enote. Ravno sedaj je prišlo do nadaljnje decentralizacije z osamosvojitvijo teh enot, tako da bodo tudi finančno samostojne. Posebna vloga je namenjena samoupravnim organom; t. j. delu obratnih delavskih svetov. Navedel bom nekaj stvari, ki pozivajo pravilno delo ODS jame — zapad.

ODS-EE zapad, kateri sestoji iz 21 članov, s katerimi je zastopan celoten kolektiv, je imel do sedaj 13 rednih sej. Na vseh sejah so se obravnavali razni problemi, in sicer: plan proizvodnje, izračunavanje plana, stroški proizvodnje, čuvanje in pravilno koriščenje mehanizacije, vprašanja izostankov bolanih in nezgod ter plavil, udarniško delo, učinkovitost in priprave. Skratka vsi problemi, katerih rešitev je imela edini cilj povečanje proizvodnje in

povečanje življenjskega standarda.

Ugotoviti moramo, da v dosedanjem delu vsi člani ODS niso odigrali tiste vloge, ki jim je bila zaupana. Na primer: 1. Udeležba članov ODS na sejah se giblje okoli 61 % — namesto da bi bila vsaj 95 %; 2. Sklepi sprejeti na sejah ODS se ne prenašajo na ostale člane kolektiva po članih ODS; vse to kaže na premajhen čut odgovornosti posameznih članov ODS. Nekaj pa je tudi premalo ideološko razgledanih. Mislim, da bi bilo dobro organizirati čez zimo kratke seminarje o samoupravljanju za člane ODS posebno, ker pridejo še odgovornejše naloge s finančno osamosvojitvijo ekonomskih enot.

Na mestu mora biti vsak posameznik, ki je član samoupravnih organov, vendar pa ni tako: n. pr.: gospodar čela je bil prestavljen vsled nevestnosti na drugo delovno mesto, zaradi užaljenosti ga ni več na seje

ODS; ali: neki strelec je bil kritiziran zaradi neumestne izjave na CDS, od tistega časa ga ni več na nobeno sejo. Take malenkostne stvari ne bi smele zavreti delo ljudi, ki so bili voljeni za mnogo važnejšo nalogo.

Tudi priprave materiala in povezava med predsednikom ODS in tehničnim vodstvom za sejo ODS ni vedno povsem na mestu.

Te stvari bo treba odpraviti, če hočemo, da bomo kos nalogam, ki jih pred nas postavlja družba. Treba bo več presoje, več treznosti, več vpogleda, predvsem pa več znanja za pravilno vodenje posamezne EE in kolektiva kot celote.

Ne moremo si pa zamisliti uspešnega poslovanja EE, kjer ne bi bile angažirane vse naše ostale masovne organizacije, vendar se jih premalo poslužujemo. O tem pa prihodnjič nekaj besed.

Kortnik Rudi

Med kolektivom Dolgovi proizvodnje

Dogodi se, da zaradi nastopajočih ovir v proizvodnem procesu premoga zmanjka tistega, v čemer se zrcali osnovna dejavnost podjetja, t. j. tona, učinek ali z drugo besedo — nastane manjko ton premoga do izpolnitve plana 2.500.000 ton.

Po zakasneli ugotovitvi manjkajočih ton se pristopi z različnimi ukrepi k reševanju tega problema z namenom, da se kritično pregleda vzrok neizpolnjevanja plana. Osnovno v vsakem podjetju je, da se najprej poizkusi poiskati vzrok po tehnični plati — to je organizaciji dela itd. Če analiza tega ni zadovoljiva, se vpraša kolektiv podjetja, kaj meni o tem?

Ker se je naše podjetje znašlo v navedeni situaciji, je bilo potrebno zaradi manjka proizvodnje pokreniti potrebno in poiskati vzroke neizpolnjevanja plana.

Mnenje kolektiva na dobro organiziranih kolektivnih sestankih je rodilo zelo dober sad, saj so se dobili podatki oz. vzroki, kaj je treba storiti.

Zal pa je, da se na kolektivnih sestankih pojavlja še zmeraj nekaj zastarelega, nenaprednega, nesocialističnega, prav tistega, kar je nepotrebno za rezultate kolektivnih sestankov.

Naj navedem samo en konkretni primer: Končnik Franc, kopač na zapadnem obratu je prišel na omenjeni sestanek z željo, da izrazi težkoče svojega delovišča, z željo, da bi se njegove težkoče pri delu odstranile, da bi lahko izpolnil svoj plan itd.

Izrazil je — »zaradi potrebnega materiala, to je — krajnikov, lesa za zalaganje stropa pred odstrelitvijo ne dobim pravočasno in naša skupina izgubi precej časa, ker mora čakati na omenjeni material«.

Ko je to izrazil, je bil prepričan, da bo izraz njegove težnje oziroma njegova pripomba naletela na ušesa pravega razumevanja. Bilo je nasprotno. Nadzornik Zupan Rudi je

njegovo pripombo popolnoma zamenjal ali po domače — »čisto ga je potolkel«, kar je popolnoma zgrešeno.

Zdi se mi, da podobni primeri tudi niso izključeni na sestankih, zasledanjih ali na sejah samoupravnih organov ali organov tehnične plati.

Zgrešeno je gledati na človeka iz ptičje perspektive, ako o nečem diskutira, pa nima dovolj besednega zaklada, če je njegova misel pravilna in pomembna.

Na kolektivnem sestanku se je poleg proizvodnih problemov govorilo mnogo o trgovini, zdravstvu itd. Zdi se mi, da je potrebno, da omenim še tisto, kar smo zaradi pomanjkanja časa v diskusiji izpustili. Poleg omenjene trgovine, telesnega zdravstva, manjka še zobozdravstvo, ki je v naši dolini tudi pereči problem.

Vemo, da manjka strokovnega kadra tej stroki — morda tudi pro-

storov; toda ni prav, da razpoložljivi kader izdira denar poleg izdiranja zob. Tu mislim povdariti to, kar se dogaja v naši zobni ambulanti. Vemo, da si vsakdo, komur izpadejo zobje želi nove, posebno pa v tem primeru nerad zaostaja ženski spol. Tej nevšečnosti se izogne pač, da gre k zobozdravniku in si po želji naroči nove. Zobozdravnik, ki je obremenjen z delom, ji seveda tudi pove naročilni rok. Bil je primer, ko je bila naročilni rok izražen v časovni dobi precej dolg. Ženska je zdravniko nekaj časa prosila, da bi pač rada imela potrebne zobe čimprej, ker ji manjkajoči zobje kvarijo prebavo. Seveda ni drugače uspela, kakor da je v časovni stiski obljubila poleg stroškov materiala in dela, ki stanejo zdravniko še dotacijo — »bakšič« in zobje so bili v enem tednu v njenih ustah, denar pa je zaslužil mož — »rudar« v jami pod težkimi pogoji dela. D. I.

Mehanizacija v službi rudarja

Naš rudnik se prišteva k najbolj mehaniziranim rudnikom v Evropi. Vsakdo, kdor je že videl te naprave zunaj jaska in v jami, se je lahko prepričal, kako visoka je ta stopnja mehanizacije. Ni pa potrebno o tem prepričevati našega rudarja, ki se poslužuje te ogromne skoraj 50% avtomatizirane mehanizacije in ki mu daje lažji in boljši zaslužek.

Zalostno pa je to, da se še premnogi naši rudarji ne zavedajo, kaj jim prinaša ta tako visoka stopnja mehanizacije in kako veliko bodo izgubili pri svojih denarnih prejemkih, če z isto ne bodo pravilno ravnali. Odkopi se vedno mehanizirajo z najboljšo razpoložljivo mehanizacijo. Zgodijo pa se primeri, da odvoz premoga iz priprav (kjer se delajo novi hodniki — rovi) ni vedno

mogoče mehanizirati. Pa niso osamljeni primeri, ko se te pripravne skupine, ki nimajo mehaniziranega odvoza pritožujejo, da je ročni odvoz premoga nesodoben, prenaporen in ne da željenega zaslužka. Potrebno bi bilo, da temu prisluhne tistih ostalih 90%, ki jim fizični napor in zaslužek olajša sodobna mehanizacija.

Potrebno pa je pri tem vedeti in se dobro zavedati dejstva, da za kolikor odstotkov se je fizični napor zmanjšal, za toliko in še več se mora umsko povečati, ker šele takrat se bodo dosegli s pomočjo mehanizacije željeni rezultati in ne bo življenjska doba iste zmanjšana. V nasprotnem primeru se vzdrževalni stroški za mehanizacijo tako dvigajo (Nadaljevanje na naslednji strani)

(Nadaljevanje s prejšnje strani)
nejo in življenjska doba mehanizacije toliko skrajša, da so lahko za služki še manjši.

Prepričan sem, da je osnovni vzrok slabega ravnanja z mehanizacijo, električnimi instalacijami in napravami v tem, ker ne vemo, kako ogromna sredstva so bila vložena za te naprave.

Naj navedem samo nekaj primerov, katere naj bi imel vsak rudar: upravljalec teh sredstev pred očmi:

1. Člen galove-vlečne verige od transporterja EVT-40 (Long) in EVT-120 (Jeffrey) stane 450—600 din

2. Člen kolibrirane-vlečne verige od dvoverzičnega transporterja EB-620 (Eickhoff) stane 700 din.

3. Zlebl od dvoverzičnega transporterja 100.000 din.

4. Zlebl od enoverzičnega transporterja 40.000 din.

5. Kratki vleček od gumi-transportnega traka 9.000 din.

6. 1 m gumi traka 800 mm širine (katerega največ uporabljamo) stane 24.000—30.000 din.

7. 1 m gumi kabla za vrtnalno strojček »Victor« 3.125 din.

8. 1 m gumi kabla (Supromont), to je kabel za visoko napetost (rdeče barve) stane 10.500 din.

9. Vrtnalni strojček za premog »Victor« stane 250.000 din.

10. Avtomatsko stikalo dK 3730 (za dvoverzične transporterje) stane 1.125.000 din.

11. Daljinsko stikalo 45.000 din.

12. Vsi gumi kabli tako imenovani »Protomont« kabli od najmanjšega do največjega preseka stane 1 m od 1500—6000 din.

Kukavica Franc

Sindikalni sestanek na direkciji

V dvorani delavskega sveta so se zbrali vsi uslužbenci direkcije. Predsednik sindikalnega pododbora tov. **Valenčak** je navzoče seznanil s problemi rudnika, predvsem s problemi proizvodnje. Med drugim je bilo rečeno, da je med uslužbenci in rudarji nastala odtujitev. Krivdo je iskati v oddaljenosti direkcije od delovišča oziroma rudnika, pa tudi v medsebojnih odnosih, ki po mnenju nekaterih niso najboljše. Zato je bil soglasno sprejet predlog tov. direktorja **Zganka**, naj bi se direkcijski uslužbenci dvakrat mesečno pridružili rudarjem v jami, da bi se tako medsebojno zblížali in se obenem seznanili z delom v našem podjetju. Prav gotovo bo tudi to pripomoglo k boljši proizvodnji. Tov. direktor je predlagal več takih sestankov, na katerih naj bi uslužbenci kemokombinata, konstrukcijskega biroja in še drugih oddelkov seznanili ostale z njihovim delom in njihovimi perspektivami, da ne bo med nami tovariši, ki ne bi bil seznanjen s problemi, delom in bodočimi načrti podjetja.

Problemi pedagoške vzgoje

Z neprijetnim občutkom sem vdihaaval s premogovnim prahom pomešan zrak, ko sem se prvič podal z velenjskimi tovariši na delovno mesto.

»Tu smo«, je končno dejal tov. **Verdev**. Vzeli smo vsak svoje orodje in se napotili proti čelu. Tu nas je čakalo novo presenečenje. Zelezne stojke, dvoverzični transporter, tuja odkopna metoda. Skoraj devet let sem se prej delal v jami, vendar sem se tukaj počutil kot novinec.

Tovariš **Verdev** me je postrani opazoval in mi nato dejal: »Kakor vidim, nisi navajen na to delo, vendar, če imaš voljo, boš kmalu premagal vse težave. Nisi prvi, ki mu je to novo.« Mimo pride rudar. »To je naš gospodar čela,« nam je pokazal tov. **Verdev**.

Nas novince je prevzel **Verdev**. Marljivo je delal, poleg tega vsakemu izmed nas pomagal z nasveti, mimogrede nas je upoznaval z varnostnimi predpisi. Občudoval sem njegovo marljivost in resnost. Mislim sem si, če imajo takih tovarišev več, potem ni čudno, da imajo v Velenju za seboj tako velike uspehe.

Od tega dne je preteklo že več kot leto dni. Na delovnem mestu sem se srečal z mnogimi tovariši. Vendar moram priznati, da sem tako spodobnih, zavednih, kot je tovariš **Verdev**, srečal le malo. Marsikateri delajo že tu vrsto let, vendar so še vedno vozači, čeprav po njihovem praktičnem delu sodim, da so spodobni za učne kopače, če ne za kopače. Pa si vendar ne vzamejo toliko časa, da bi obiskovali tečaj, čeprav jim nadrejeni stalno priporočajo, morda celo siliijo, da bi se udeležili tečaja. Med rudarji se najdejo tudi takšni, ki še danes ne verjamejo v delavsko samoupravljanje. Največje težave so s takimi, ki prihajajo s hribov, ker imajo še danes globoko zasajene korenine religije.

Skušal sem že takšnega tovariša prepričati, oziroma prikazal sem mu samoupravljanje, mu podrobno razložil sistem skupnosti. Navidezno mi je verjel, ko je pa odšel zopet v hribe, je bil prav takšen kot prej. Posledice: dela že dve leti, ker je strasten stiskač, se je poslužil učnokopaškega tečaja, ter opravil izpit. Naredil pa je tri ure udarniškega dela. Nekoč ga je mlajši tovariš skušal pridobiti za člana socialistične zveze. Odgovoril mu je odločno, da se s takšnim športom ne bo bavil.

Vendar ta človek uživa vse dobrote naše družbe. Čeprav njegovi mesečni prejemki dosegajo včasih celo 40.000 din, mu za njegovo prehrano krije skupnost nekaj tisočakov. (Na hrani je v hotelu). Takšnih bi našli še več, a vendar so tudi med njimi dobri tovariši, ki po gotovem času

le dobivajo pravi pogled na našo ureditev. Tako se udeležujejo pri udarniškem delu, pri športu, na sestankih in podobno.

Prišel sem do zaključka, da je verjetno lažje zgraditi en objekt kot pa preobraziti enega zakrknjenega človeka. Nobeden še ni nikomur zabil hoditi v cerkev, če je v vero tako trdno prepričan. Vendar naj vsak vsaj malo spoštuje to, kar smo dosegli in za kar smo se starejši borili v partizanskih vrstah. Kdor se ne boji pogledati resnici v oči, mora priznati, da smo dosegli velike uspehe tako v borbi kakor tudi v izgradnji. Če naša komunistična partija ne bi bila v borbi tako močna in če pozneje ne bi bila tako hrabra, mi ne bi bili svobodni, oziroma bi bila naša svoboda omejena pod Stalinovimi šapami. V prvem primeru pa bi zopet vladala beda ter brezposelnost in mi bi v zgodnjih urah hodili čakati pred poslopje direkcije, da bi tam v dolgih vrstah prosili za delo.

Ta problem pa ni samo med rudarji. Pogosto se srečujemo z njim tudi na domovih rudarjev. Poglejmo žene rudarjev. Veliko je takšnih, ki so odraščale v Velenju. Le-te imajo v glavnem izobrazbo ter ostanejo še, ko se poročijo, naprej v delovnem odnosu. Veliko pa se jih preseli iz drugih krajev. Morda bi se marsikatera rada zaposlila, a je to vsled pomanjkanja delovnih mest omejeno. Precej pa je tudi takšnih, ki so bile doma na posestvih. Poročile so se z rudarji. Na kuhanje in pranje so se le malo razumele. Ne mislim trditi, da so to same krive. Nekatere to sprevidijo ter se vključijo oziroma obiskujejo razne tečaje, da se naučijo tega, kar žene rudarja nujno potrebujejo. Nekatere pa tega ne najdejo in ko je plača, si kupujejo obleke, a proti zadnjemu nimajo denarnih sredstev niti za hrano. Zal je teh veliko!

Nekoč, ko sem z družino odhajal na udarniško delo, sem povabil eno tovarišico, naj se nam pridruži — in kaj mi je odgovorila!? »Le pojdite, če ste tako neumni. Saj zadosti plačamo stanovanje in ni treba, da bi še udarniško delali.« Morda se ni spomnila na tiste, ki po drugih mestih že vrsto let čakajo na stanovanje in bi radi tudi udarniško delali, če bi imeli stanovanje.

Druga tovarišica, če jo smem tako imenovati, mi je ob slični priliki izjavila, da bi šla na udarniško delo, pa ji mož ne dovoli. Revica. Tudi meni se smili, ampak ne tako kot možu, temveč zato, ker nima nič od življenja, ker tudi skupnost nima nič od nje. Res je prijetno videti lepo žensko, vendar je včasih treba tudi nekaj narediti in še to, da naša družina (Nadaljevanje na naslednji strani)

Čemu služi kopalnica

Povečana proizvodnja našega skupnega dela je omogočila, da smo zgradili solidno stavbo z garderobnimi prostori, kopalnico, lamparno, proviznico z zveznim hodnikom z vsemi higienskimi napravami in toplovodnim ogrevanjem.

Poleg omenjenega obratuje kuhinja, katera skuha dnevno ca. 2.400 l črne kave in izda dnevno od 1.300 do 1.400 malic.

Vsi pa teh dobrin, katere imamo, neznano ceniti in se hote ali ne hote povzročajo razne poškodbe teh naprav.

Posebno pa je obsodbe vredno to, da se med delovnimi tovariši pojavijo tatvine, katerih pa ni malo.

Obratovodstvo zunanega obrata je podvzelo razne ukrepe proti zmanjšanju primerov tatvin, in sicer: — povečali so nadzor med izmenami in nad kopalnicami, ki so zaprte med delovnim časom itd.

Kljub temu, da so se podvzeli razni ukrepi, do zmanjšanja tatvin ne bo prišlo tako dolgo, dokler ne bodo sami delavci bolj pazili na svoja zaščitna sredstva in jih pravilno pripeli na obešala. Kdor ni pravilno pripel in povezal obleke, mu padejo razni predmeti oziroma obleka na tla, kar pa je popolna malomarnost dotičnih ljudi. Najdene predmete spravijo kopalničarji na zato določeno mesto, dotični pa se prijavi, da mu je bilo to ali ono ukradeno — v resnici pa je del tega shranjen v skladiščnem prostoru garderobe in jih vsak posameznik lahko dobi nazaj.

Teh najdenih zaščitnih sredstev je v poletnih mesecih ostalo v garderobi kopalničarjev: 37 srajc, 14 kap, 12 torbic za svetilke, 11 hlač, 10 bluz, 6 parov nogavic ter 2 para čevljev.

Ta zaščitna sredstva so ostala »brez lastnika« kljub temu, da so si prizadeti ogledali ta zaščitna sredstva in izjavili, češ, da to ni njihovo — tako se na eni strani pojavi kraja, na drugi strani pa ni lastnika zaščitnega sredstva. Iz tega sledi, da nekateri delavci v tej natrpanosti puščajo gotovo zaščitna sredstva na klopi ali na tleh (zgodi se tudi, da obešala niti ne potegnejo pod strop), tako pride do zamenjave zaščitnih sredstev.

Kljub temu, da je v večini takšnih primerov kriva malomarnost posameznikov, pa se dogajajo tudi namerne tatvine od tistih ljudi, kateri so kratek čas zaposleni pri RL Velenje in to store predno vzamejo obračun.

V tej zvezi je bilo sestavljenih precej zapisnikov in oddanih prijav postaji LM Velenje.

Pripominjamo, da v kopalnici ne zmanjkajo samo zaščitna sredstva posamezniku, temveč tudi stvari, ka-

tere služijo celotnemu kolektivu, na primer v stranišču zmanjka plavač, pri točenju kave demontirajo plastične matice itd.

Več paznje bi moralo biti tudi od strani koristnikov kopalnice pri pravilni uporabi stranišč in koriščenju pljuvalnikov.

Podvzeti bodo še ostrejši ukrepi

proti takšnim nepravilnostim. — Kršilce se bo predalo disciplinskemu sodišču in LM.

Pozivamo vse, kateri koristijo pridobljene naprave, naj bolj pazijo na nje in skrbijo, da se ne uničujejo, ter da opozarjajo drug drugega na red in čistočo.

R. I.

Strežnik strojev v jami

Za čuvarje strojev v jami se včasih smatra, da je lahko vsak delavec, samo da je sposoben za delo v jami. Res je, da tu ni nujno, da je človek s kakršnokoli kvalifikacijo, vendar pa mora biti človek voljan dela in imeti čut odgovornosti. Čuvarju oz. opravljalcu strojev ne sme biti vseeno, kakšen je stroj, kako izgleda in kako dolgo bo služil svojemu namenu. Imeti mora stalno skrb in bdeti nad njimi ter nuditi vso potrebno nego za redno in varno obratovanje.

Ce pogledamo naš prevoz v jamo, vidimo, da je ze popoinoma menamiziran, da je razbremenil človeka in omogočil prevazati dnevno tisoce ton premoga. Takšna menamizacija pa tudi stane ogromne vsote denarja. Ce navedemo samo to, da stane 1 m gume za gumij transportini trak od 20 do 35 tisoč dinarjev, vidimo, kakšna vsota denarja je samo v tem materialu, če vemo, da imamo vgrajene gume ca. 7000 m. Samo pri čuvarju te gume lahko odigra strežnik veliko vlogo, saj je mnogo od njega odvisno, koliko časa bo ta guma sposobna za obratovanje. Nujno je, da vodi strežnik poleg ostalega veliko brigo, da je pogonski del stroja, kakor vsa transportna proga, vedno očiščena, da ne pride do nepotrebnega trenja med gumo in premogom ali drugim materialom. Čim se guma poškoduje tako, da odstopi guma od platna, že prične platno naglo propadati; začne vpijati vlago, trohneti in sorazmerno v kratkem času razpadati. S tem pa smo dosegli to, da ni guma več stoodstotna za obratovanje; odvoz je nesiguren, zastoje se kopičijo, učinka ni, ton in denarja pa vedno manj.

Sedanji sistem nagrajevanja čuvarjev mehanizacije, katerega zaslužek je odvisen od povprečnega zaslužka (60 %) določene skupine, za katero upravlja z mehanizacijo, pa bo zainteresiral posameznega čuvarja, da bo resnično vodil računa, kakšen bo stroj, kako bo vzdrževan in da bo vedno sposoben za obrat. Nujna pa bo tudi ostra in dosledna kontrola nad čuvarjem od strani določene skupine, ki tangira na ta odvoz in od posamezne nadzorne službe, da

bo tisti delavec, kateri se trudi, da so stroji in naprave v redu vzdrževane in čuvane, tudi primerno ocenjen in nagrajen. Tistim, ki pa jim ni v interesu, da bi to delo opravljali zadovoljivo, pa naj ne bo mesta tudi drugod. Za eventualno nastalo škodo vsled malomarnosti pri izvrševanju nalog, katere delovno mesto zahteva, pa je povzročitelja ostro obsoditi in kaznovati v polni meri.

E. H.

(Nadaljevanje s prejšnje strani)
bena ureditev ne potrebuje samo lepih ljudi, ampak potrebuje predvsem delovnega ter marljivega človeka. Zato, kar imamo danes, je bilo potrebno veliko napornih misli in žuljev. Naši najboljši sinovi so umirali, najprej od krogel in potem pri napornem delu. Tu ni prespevala nobena domišlija.

Zelim se dotakniti še ene stvari. Stvari, ki smo jo že skoraj pustili ob strani, a mislim, da bi v tem trenutku, ko se v ospredju svetovne politike rešuje svet, ali bo mir ali vojna, bi se morali spomniti, da utegne zopet kakšen Hitlerjev potomec storiti kakšno neumnost. Ali bomo mi takrat dovolili, da se bo nekdo vselil v naše stanovanje in se mastil s sadovi naših žuljev? Medtem, ko bomo mi umirali kot talci, oziroma nas bodo sežigali v krematorijih koncentracijskih taborišč? Ne tovariši! Če bo kdo napadel našo domovino, tedaj bomo odložili krampe ter prijeli za puške. Braniti moramo svojo domovino, kakor brani levinja svoje mladice. Naša domovina mora biti za sovražnika eno samo vulkansko žrelo, v katerem bo umiral, dokler si ne bo nasitil svojo lahkomišelnost. To je naša sveta dolžnost. Ta misel nas mora spremljati vedno in povsod. Dolžnost nas starejših pa je, da tako vzgajamo vso našo mladino, ker mladina ni na lastnem hrbtu občutila nasilstva okupatorjev, zato ji moramo mi tolmačiti našo zgodovino. Le tako bo tudi naša mladina s ponosom branila svojo domovino.

Sevšek Alojz

26. JUNIJ 1960

Ne samo meni, ampak vsem Velenčanom so dogodki tega dne ostali v spominu.

Bila je nedelja pred rudarskim praznikom. V Velenju so bile prvičkrat cestno hitrostne motorne dirke. Odlična organizacija in lepo vreme sta privabila veliko ljudi iz vse Slovenije. Velenje je imelo ta dan res praznično podobo. Po končanem tekmovalju se je vsa množica, ki je bila prej ob tekmovalni progi, razšla po mestu. Eni so si ogledali Velenje, drugi so odšli na veselične prostore, ki jim ni manjkalo. Približno ob petih popoldne, ko je razpoloženje doseglo svoj vrhunec, se je po vsej dolini zaslišal pretresljiv zvok rudniške sirene: »Klic jamskim reševalcem«. Vse je onemelo. Poleg sirene, ki je presunljivo odmevala od bližnjih hribov, so se slišala le vprašanja: »Kaj se je zgodilo?« Reševalci pa so na motorjih, avtomobilih in kolesih že drveli proti rudniku. Med njimi tudi organ TNZ in gasilci.

Prometna milica je takoj rezervirala cesto proti rudniku le za reševalce. Tudi jaz sem takoj sedel na motor in se odpeljal proti rudniku v prepričanju, da bom med prvimi. Ko sem pa prišel v jamsko reševalno postajo, so že tri ekipe opremljene z aparati odhajale v jamo, kjer je izbruhnil jamski požar. Vodstvo reševalne akcije, ki je imelo telefonsko zvezo o ogroženem predelom v jami, mi je zadalo nalogo, da moram takoj organizirati zalivanje žarišča od zunaj. Ker so morali preostali reševalci ostati v pripravljenosti za reševanje v jami oziroma kot rezerva za zamenjavo reševalcev, ki so bili že v akciji v jami — teh nisem smel vzeti s seboj. Na pomoč so mi prišli gasilci — eden od teh je bil celo iz Tovarne usnja v Šoštanju. Uspelo nam je, da smo res v kratkem času spustili po ceveh v jamo z vodo pomešan zalivni material. V začetku sta bila v tej naši zunanji akciji le dva moža, ki sta poznala to delo, zato je bilo treba nujno dobiti še enega. Poleg tega pa so bili vsi več ali manj izmučeni in mokri. Nalog pa je bil, da se mora zalivanje nadaljevati celo noč in verjetno tudi naslednji dan. Ker se je avto, ki nam je bil prej na razpolago, vrnil na rudnik, nisem imel pri roki vozila, ki naj bi pripeljalo pomoč. Čeprav je bilo že precej pozno zvečer, sem vendar odšel k bližnji restavraciji »Jezero« v prepričanju, da bom tam našel nekoga z motornim prevoznim sredstvom, ki bi bil pripravljen napraviti to uslugo. In res zagledam pred restavracijo rudarja tov. **Sumah F.** z motornim kolesom. V naglici mu obrazložim, kaj želim. Hladno in brezbržno mi je odgovoril, da

nima časa, češ, da sta se s tovarišem dogovorila, da se nekam odpeljeta.

Takšnega odgovora ne bi tisti trenutek pričakoval od nikogar, najmanj pa od rudarja.

Ni me razjezilo, ampak razočaralo. Nisem ga več nadlegoval. To tudi ni bilo treba, saj je bil pripravljen iti na prvo besedo neki motorist, ki je bil takrat prvič v Velenju.

Od takrat je minilo že več kot leto dni. Ogenj je bil pogašen že po nekoliko dneh. Marsikaj je od takrat že šlo v pozabo. Še vedno pa razmišljam o odnosu tov. **Sumaha** v tistem trenutku, ko so v jami rudarji izpostavljali svoje življenje in zdravje, da preprečijo katastrofo, ki bi lahko

bila usodna za rudnik, ki jim daje kruh. V tistem trenutku, ko je vsak, pa četudi ne rudar, hotel pomagati po svojih močeh.

Do takrat sem namreč imel o tem mladem rudarju najboljše mnenje.

Morda je že danes njegova zavest drugačna — vendar če ni tako, leži delež krivde tudi na nas vseh. Premalo govorimo in utrjujemo stanovsko zavest in tovarštvo, ki je pri rudarjih že od nekdaj poznana in potrebna — pa naj si bo nesebična pomoč tovarišu ali kolektivu — in vse premalo utrjujemo politično in ekonomsko zavest, da smo sami lastniki proizvodnih sredstev.

Š. K.

Električar v jami

Z razvojem našega rudnika od osvoboditve do danes se je sama električna mreža v jami močno razširila, to pa predvsem zaradi tega, ker je sama odkopna metoda premoga zahtevala sodobnejši, cenejši in čim hitrejši odvoz premoga iz posameznih čel do separacije zunaj. Da smo bili vsem tem zahtevam kos, je bilo nujno, da se vzporedno z naraščajočo proizvodnjo in vedno večjo vgraditvijo strojev, povečalo električno omrežje, vzporedno z njim pa tudi število kvalificiranega električarskega kadra. Ker pa je naša jama priznana kot metanska jama, mora biti vsa električna oprema, katera je dobavljena po večini iz tujine, delno pa tudi domača, v »Sb« izvedbi; to nam narekuje, da moramo biti zato čim bolj pazljivi, da jo ohranimo čim dalj časa ter s tem preprečimo morebiten vžig metana, ki lahko povzroči hude posledice. Zato bi bilo potrebno in je nujno, da kakor vsak električar, tako tudi vsak posameznik, ki je zaposlen v jami, ravna s temi napravami kot s svojo lastno imovino in, da ima čut odgovornosti v tem, če pokvari bodisi stikalo, motor ali slično, ali če preseka kabel, da je prvič povzročil škodo na sami električni opremi, drugič pa zastoj in izpad proizvodnje, katera lahko ima v dinarjih tudi milijonsko škodo in pri kateri je prizadet celoten kolektiv in posameznik. Zato se mi zdi potrebno omeniti in opozoriti tiste ljudi (tesarske skupine), ki tesarijo v rovi, kjer potekajo kabli nizke napetosti ali visoke napetosti, da pred pričetkom dela pokličejo zato odgovornega električarja, da s skupnim delom kabel lepo položijo v zato že poprej izkopane kanale ter ga zaščitijo z odgovarjajočimi deskami (falami) ali cevmi ter se s tem izognejo morebitnemu zaseku kabla.

V kolikor bi se tesarske skupine tega ne držale, je potrebno, da se od strani jamskega oaravodstva povzamejo gotove mere, ki naj bi vzgojno vplivale na omenjene skupine. Zelo pogoste okvare se pojavljajo tudi na samih stikalih za čelne transporterje in to izključno pri menjalnih stikalih. Zato mislim, da mora tisti, katerega zadolži gospodar čela in je odgovoren za pravilno ravnanje stikala, biti vedno isti človek, katerega naj predhodno pouči električar o samem ravnanju s stikalom. Da bi te pomanjkljivosti, ki sem jih omenil, pravilno in ob pravem času odstranili, je potrebno, da smo na njih zainteresirani vsi, ki smo zaposleni v jami ter s tem pripomoremo k boljši in uspešnejši proizvodnji, kakor tudi k boljšemu finančnemu efektu.

Pri vseh omenjenih stvareh in še mnogih drugih morajo biti v prvi vrsti najbolj zainteresirani električarji, ki neposredno odgovarjajo za pravilno ureditev in samo izvedbo električnih instalacij v jami. V ta namen imamo zato določeno skupino (montažna skupina), katere naloga je, da vsa na novo montirana električna omrežja izvede tako, da bodo ista odgovarjala vsem tehničnim rudarskim predpisom. Da bi tem predpisom ugodili, je nujno, da se vsak montažni električar poprime svojega dela z vsem čutom odgovornosti in da izvrši vse pred njega postavljene naloge vestno, tako, da ne izpostavlja sebe, še manj pa drugega v kakršenkoli neugoden položaj.

Če ravno se sestoji montažna skupina izključno iz samih kvalificiranih električarjev, nekaj starejših, nekaj mlajših, je vendar vidno, da ni pri vseh še enakega čuta odgovornosti, bodisi do materiala, bodisi do dela (Nadaljevanje na naslednji strani)

PABERKI O VZGOJI KADROV

Ni nam treba pogledati daleč; že v celjskem okraju vidimo lepe primere, kako so podjetja uvidela potrebo po izobraževanju kadrov. Tako so na primer podjetja v Zalcu in v Celju prevzela obveznosti plačevanja šolnine za svoje uslužbenke, ki obiskujejo ekonomsko šolo — oddelke za odrasle. Še več: Zalska podjetja plačujejo za vsakega slušatelja po 10.000 din na leto za skripta, ki jih potrebujejo slušatelji za svoj študij.

Kaj naj mislimo o takih podjetjih? Podjetja so takšna, kot so podjetja v naši Šaleški dolini, s svojimi proizvodnimi težavami in svojimi proizvodnimi uspehi. Toda ta podjetja razumejo, da prihaja čas, ko bo treba vložiti vse sile za povečanje intenzivnosti dela, razumejo, da bo

mogoče to dosegati in doseči samo s čimbolj kvalificiranim kadrom. Tudi se zavedajo, da bo konkurenca na trgu čimdalje močnejša ter da socialistična družba ne more in ne sme umetno vzdrževati nerentabilna podjetja. In prav na kraju: vodilne osebe v teh podjetjih se zavedajo, da je družbeno samoupravljanje že danes pomemben faktor, ki ne dopušča in ki ne bo dopuščal niti v bodoče, da bi nekateri posamezniki zavirali razvoj tega, kar je v družbenem interesu.

Uvod je bil potreben, ker želimo v skladu s tem prikazati stališče nekaterih naših podjetij:

Upravnik nekega podjetja v Šaleški dolini, ki sicer glasno poudarja

potrebo po izobraževanju, je dovolil svojim uslužbenkam, da se vpišejo v popoldansko Ekonomsko šolo. Pri tem pa je pripomnil, da bo za opravljanje dela, ki sta ga ti dve uslužbenki izvrševale v popoldanskem času, moral najeti še eno moč — ter da bo mesečne prejemke teh dveh uslužbenk porazdelil na vse tri.

Delovni kolektiv nekega manjšega podjetja je sklenil, da bo podjetje prevzelo plačevanje šolnine za neko njihovo uslužbenko. Od takrat je preteklo že precej vode v Paki, toda o šolnini ni duha ne sluha.

In še en primer: Direktor ene izmed šaleških ustanov je priporočil svoji uslužbenki, da naj prvenstveno skrbi za svoje delo v pisarni. In uslužbenka presedi nemalokrat cele popoldneve pri delu.

Težko je razumeti takšno kratkovidnost. Težko je razumeti, da podjetja ne uvidijo, da je način šolanja v večernih šolah za odrasle za družbo najcenejša oblika vzgajanja kadrov, kajti statistični podatki dokazujejo, da žrtvuje družba za redno izobrazbo enega samega inženirja ali zdravnika okoli 11 milijonov dinarjev. Tu v našem primeru: največ 150.000 din in obilo truda, ki ga vlagajo slušatelji sami.

Prepričani smo, da se bodo podjetja Šaleške doline (poudarjamo: čeravno nimajo vsa tako ozkega gledanja) zamislila nad povedanimi besedami ter odslej bolje razumela težave in težnje svojih uslužbencev, ki se žele izobraževati.

Korajža velja

V zadnji številki »Pavlihe« od 19. septembra 1961 je bilo pod rubriko »Vsi ljudje vse vedo« objavljeno vprašanje pod šifro: »Raztegljiva računica, Velenje« z naslednjo vsebino:

»Delovodja, obratovodja in drugi višji uslužbenci so dobili k osebni dohodku še 100% v obliki premije, čeprav je ekonomska enota po njihovih izračunih dosegla plan samo 101%, nam ostalim članom ekonomske enote pa so obračunali osebne dohodke po uspehu ekonomske enote, to je 101%. Kakšna delitev dohodka je to?«

Vprašanje se očitno nanaša na delitev osebnih dohodkov v Rudniku lignita Velenje, in sicer na obrata jama-vzhod in jama-zahod. Zaradi tega najprej naslednje pojasnilo:

V mesecu avgustu je način obračuna akordnih dodatkov (premijs?) nadzornikov, delovodij in obratovodij spremenjen, in sicer v toliko, da se za obračun akordnih dodatkov uporablja gibljiva skala glede na doseganje operativnega plana odkopa premoga na posameznih čelih, etažah in celem obratu. Istočasno se je izplačilo teh akordnih dodatkov premaknilo za mesec dni naprej. Pred uveljavitvijo tega novega pravilnika so bili ti akordni dodatki izplačani vedno za dva meseca nazaj, n. pr. za mesec maj šele 15. julija in za mesec junij šele 15. avgusta. Z novim načinom obračuna akordnih razlik pa se je izplačilo premaknilo za ves mesec dni naprej, tako da so dobili omenjeni uslužbenci v mesecu septembru izplačane akordne dodatke za mesec julij še po starem načinu obračunavanja in akordne dodatke za avgust že po novem načinu obračunavanja. Torej so dobili

izplačane akordne dodatke skupaj za dva meseca, in sicer: 15. septembra za mesec julij in 20. septembra za mesec avgust. Preveč bi bilo, da bi navajal vse podrobnosti izračuna teh akordnih razlik za uslužbenke, navedem naj samo to, da se ti akordni dodatki obračunavajo in izplačujejo po »Pravilniku o akordnih dodatkih nadzornikov in obratovodij«, ki ga je sprejel Centralni delavski svet rudnika na svojem rednem zasedanju 31. julija letos.

Tovariši, ki vprašujete bralce »Pavlihe« za mnenje ali je pravilna ta »Raztegljiva računica«, se ti ne zdi, da bi dobil za svoje dvome boljši odgovor v podjetju samem, pa naj bo to na organih delavskega samoupravljanja, ki so ta Pravilnik sprejemali ali pa od prizadetih uslužbencev, ki so prejeli »dvojno premijo«? Se ti ne zdi, da si eden tistih redkih delavcev, ki vidijo povsod vse samo črno, samo izkoriščanje, prikrivanje in goljufanje? Veliko »korajže« je potrebno, da zmašiš vso svojo ironijo, ki jo čutiš do podjetja in vprašanje, kjer mrgoli izmišljenih in neresnih dejstev in ga pošlješ v objavo »Pavlihi«. Kje si pa bil s tem svojim vprašanjem na sestankih kolektiva in sindikata, da se ti tako očitne »krivice« ni zdelo vredno kritizirati? Ali imaš za tako »upravičeno« vprašanje in kritiko pred takim zborom tvojih sodelavcev premalo ali preveč »korajže«? Si sedaj zadovoljen, ko je »Pavliha« obelodanil tvoje vprašanje vsem svojim tisočim bralcem in na ta način po krivici oblatil dober glas našega podjetja in vseh nas!

Ne, tovariši, tako ni prav in se te sramujemo!

Električar v jami

(Nadaljevanje)

la. Zato menim, predvsem za mlajši kader, da si povzamejo čut odgovornosti in vneto do dela po svojem sotovarišu **Ivanu Kovaču**, ki kljub svoji starosti in dolgoletnemu delu v jami pridno, vestno in poštreno izpolnjuje vse pred njega postavljene naloge.

Za pravilno in nemoteno obratovanje pri vseh montažnih delih pa ne nosi odgovornosti samo elektro montažna skupina, ampak vzporedno z njo tudi elektro delavnica v jami, kajti od nje je mnogo odvisno, kako so se v delavnici izvršila vsa pravila na stikalih, daljinskih stikalih in podobno. Omenjam to zato, ker so že bili primeri, da so pripeljali stikala iz delavnice v revir in je morala nato montažna skupina ugotavljati okvaro in jo odpravljati. Da odpravimo vse te nepravilnosti, je dolžnost nas vseh od elektro nadzornika do posameznega električarja v jami, da s svojim delom dokažemo svoj delež v izboljšanju proizvodnje.

M. Krajnc

Kako se približati 1100 samcem?

Odgovor na to vprašanje bo malo težak. Skušal se bom poglobiti v življenje različnih ljudi in iznesti najprej nekaj splošnih podatkov.

Poglejmo najprej njihovo vsakdanje življenje, ki nam bo za osnovo v tej razpravi. Nekaterim se dan začne zgodaj zjutraj, drugim se zopet konča, različno za vsako tretjino. Zgodaj zjutraj odhiti na zajtrk in po zajtrku na delovno mesto. Proizvodni plan in želja po čim večjem zaslužku zahtevata od njega največjo storilnost, katero izpolnjuje laže ali težje, závisno od vseh faktorjev, ki vplivajo na duševnost vsakega posameznika. Po napornem osemurnem delu odide na kosilo in potem... Tu bi se naj začela naša razprava.

Če človeka zanese pot proti samskemu domu, lahko opazi dokaj mrtvo, pusto sliko že ob samem vhodu. Nekakšna posebna tihoča daje takoj videz mirnega, spanju podobnega življenja.

Stopimo malo bliže in se razglejmo po sobah. Skoraj da v vsaki lahko najdemo nekoga pri počitku, pred delom ali po delu. Tu in tam se najde tudi kdo na travi okoli doma, v opazovanju ljudi ali počasnem prebiranju dnevnega časopisja. Oglejmo si malo pobleže ljudi same. Pretežno tihi, umirjeni, vsak zatopljen v razne vsakdanje probleme, lice brez kakršnega posebnega izraza; in to so sami mladi fantje v starosti od 17 do 27 let. Opazovalec nehote pomisli, ali je mogoče, da je vsakdanji ritem zapustil na teh mladih obrazih tako pustost. Da, to je prav zaradi tega, ker se ti ljudje zadovoljujejo s tem, da opravljajo svoje delo, spe in jedo. Zelo redki od teh se najdejo v klubu, gledališču ali na kakem drugem mestu. Verjetno najbolj obiskujejo kino predstave in še to predvsem tiste iz divjega zapada. To je dokaz majhnega kulturnega obzora. Poglejmo malo na športna igrišča. Tu in tam se zaganja manjša skupina za žogo. Kdo so ti fantje? Ne, tudi tu niso ti mladi rudarji. Torej se tudi v športni dejavnosti ne izživljajo.

Stopimo mimogrede v gostilne, mogoče jih najdemo tu. Opazimo nekaj starejših obrazov, le redko kje najdemo mladega, pa še ti imajo po večini kako jed pred sabo, katero zalivajo s kozarcem kakšne brezalkoholne pijače. Torej tudi tu jih ni. Tako smo prisiljeni verjeti v tisto, prvo ugotovitev iz samskega doma.

Nehote se mi je porodila želja, da bi se sestal s katerim od teh mladih in bi se malo pogovoril z njimi. Malo sem počakal pred hotelom in ustavil prvega, ki je prišel od kosila. Mlad postaven fant se je kaj rad pridružil in nadaljevala sva pot proti samskemu domu. Razgovor je stekel

najprej o delu, nato o zaslužku, o življenju in skratka o vsem.

»Delam na 81,« je jasno odgovoril. »Zaslužim dobro, sicer je pa odvisno od učinka.« Na vprašanje, kaj počne z denarjem, ker s tolikšnim zaslužkom nekateri vzdržujejo tudi svoje družine, mi je odgovoril: »Najprej plačam stanovanje in hrano ter karto za avtobus — dva tisočaka vložim v hranilnico, nisem še namreč bil pri vojaki — za ostalo pa si kupujem perilo. Tu in tam si pustim še kak dinar za vsakdanje potrebe.«

Na vprašanje, kako preživlja svoj prosti čas, mi je odgovoril nekako dvosmiselno, da ga nima, oziroma, da ga sploh ne preživlja, ker ga v pretežni meri prespi zaradi počitka drugega dne. Zahvalil sem se mu in ga v hodniku zapustil.

Stopil sem nekaj korakov naprej in čul rahlo glasbo iz sobe. Malo sem postal, potrkal in vstopil. Opravičil sem se in nekako v eni sapi povedal, zakaj sem pravzaprav tam. Prvo, kar sem ju vprašal, je bilo, čigav je radio. Zleknjen čez celo posteljo se eden oglasi in pojasnil, da si ga je kupil, ker mu je glasba všeč, obenem pa koristi še prednosti, ki jih ima radio in sicer, da je stalno na tekočem z vsemi dogajanjmi v svetu. Nadaljni razgovor je potekal približno po istih vprašanjih, kot sem jih zastavil prvemu. Eden od njiju mi je razložil, da si je kupil radio, fotoaparata, kolo in še druge tehnične stvari, ki jih lahko uporablja sedaj, drugi pa spravlja denar v hranilnico, ker si namerava naslednjo pomlad kupiti motor. Beseda je stekla tudi o njunem kulturnem izživljanju. Povedala sta, da redno hodita v kino, da pa drugam ne zahajata, pač zato... Nista mogla pojasniti tega ali bral sem jima z obraza, kaj ju muči, kar sta mi nato oba pritrdila. Poslovil sem se od njiju in odšel.

Stopal sem po stopnicah iz drugega v prvo nadstropje, srečal mladeniča manjše rasti, lepo razvitega, toda oblečenega v precej ponošeno obla-

čilo. Prosil sem ga za kratek razgovor ter sva stopila v njegovo sobo. Bila sva sama, ker sta njegova tovariša bila na delu. Zastavil sem tudi njemu nekaj vprašanj, toda odgovora nisem dobil. Nekaka zagrjevanost je bila na mladem licu, ki mu ni dovolila govoriti. Po daljšem prepričevanju in zagotavljanju, da je moj obisk prijateljskega značaja, se je odločil in v nepravilni slovenščini, ki je bila podobna bolj hrvaščini, začel pripovedovati: »Imam mater, ki je že precej stara, očeta nimam, imam pa še šoloobvezno sestro. Doma imamo nekaj posestva, katerega mati že s težavo obdeluje. Ker ni denarja, sem moral iti na delo. Ves svoj zaslužek — razen plačila za hrano in stanovanje — pošljem domov, da imajo za kritje vseh potreb. Mlad sem in bi marsikdaj rad stopil kam, pa ne morem, ker mi ne ostane nič denarja.« Pomenila sva se še o marsičem drugem, kar pa ni tako pomembno.

Iz vseh teh razgovorov in drugih okoliščin sem dobil vtis, da bi marsikdo od teh mladih šel v gledališče ali na kako drugo kulturno prireditve, pa ne upa, ker ima občutek nerodnosti, češ, da se ne bo znal pravilno vesti. Res je, da zunanji videz našega kulturnega hrama daje videz nečesa veličastnega, zato jim je pa treba priskočiti na pomoč, da premagajo te težave. Šele po tem bo kulturni dom imel svojo pravo veličino. Tudi v športnem življenju jih ni, ker smatrajo, da niso tako gibčni, kot to vsaka vrsta športa zahteva. Pozabljajo pa, da se prav v športu doseže z vajami gibčnost. Zato jih je treba čim prej seznaniti z vsemi športnimi dejavnostmi in jih prikazati pravilno, da ne bodo predstavljale zanje nekakšnega bauka, katerega se bodo vsi izogibali. Mišljenja pa sem, da bi jim ena soba v samskem domu, urejena kot čitalnica ali klubska soba, precej prispevala k njihovem kulturnemu dvigu. Saj bi v njej lahko našli dnevno časopisje, šah, pa tudi radio in podobno. Tako bi se lahko razvedrili pred in po delu ter bi se tudi na njihovih obrazih pojavil nasmeš in mladost. Tako bi se tudi povečala storilnost in zmanjšala fluktuacija.

—JB—

Delavska univerza v Velenju

razpisuje vpis v

Knjigovodski tečaj I. stopnje za vse tiste, ki so že na knjigovodskih ali podobnih delovnih mestih.

Pouk bo ob torkih in petkih od 18 do 20.15.

Prijave sprejemamo do 2. oktobra. Tečaj začne z delom 3. oktobra.

Tečaj nemškega jezika — začetni. Tečaj bo ob četrtkih od 18.30 do 20. Začetek tečaja 19. oktobra.

Tečaj angleškega jezika — začetni in nadaljevalni. Vpisujemo do 15.

oktobra. Začetek tečaja bo objavljen na razglasnih deskah.

Stenografski tečaj — začetni.

Vpisujemo do 20. oktobra. Začetek tečaja bo objavljen na razglasnih deskah.

Vse informacije dobite pri Delavski univerzi Velenje, Titov trg 2 vsak delovni dan od 8 do 12 ali po telefonu št. 42 Velenje.

Nekaj o cenah velenjskega živilskega trga

Velenjski živilski ter deloma tudi ostali trg je že dalj časa predmet nešteti razprav ter kritike med Velenjčani, zlasti pa v krogu potrošnikov. Predvsem je največ govora o določenem nepravilnem odnosu trgovine do potrošnikov v pogledu neupravičenega navijanja cen nekaterim osnovnim živilskim artiklom in podobno.

Ce nam ne bi bilo znano splošno tržno stanje cen v drugih manjših ali večjih preskrbovalnih središčih celjskega okraja, potem takim pripombam kritike ne bi smeli dati prav. Ker pa se lahko postrže s podatki, da so cene nekaterim važnejšim prehranbenim artiklom v drugih potrošniških središčih ne glede na slabe preskrbovalne okoliščine ter možnosti znatno nižje, potem je kritika potrošnikov v Velenju na račun višjih cen trgovske mreže docela upravičena.

Odveč je omenjati potrebo, da vsaka trgovina posluje z določeno povprečno maržo, ali z drugo besedo z zaslužkom, ki predstavlja razliko med nabavno ter prodajno vrednostjo v okviru njenega gospodarskega računa. V splošnem se ta marža giblje v trgovini z živilskimi artikli glede na maksimirane cene nekaterih artiklov od ca. 5 do 20%. Opravičen bi bil še v skrajnosti za kakšen procent višji pribitek. Če pa pride do primerov, da se konkretno pri glavnih vrstah sadja (jabolke), ki spada med os-

novne živiljske artikle priblija na nabavno ceno 100 din celo preko 100%, potem tak nepošten odnos do delovnega človeka zasluži vso kritiko. Preostane samo vprašanje, kako dolgo lahko to traja.

Da ne bi govorili brez osnove naj bo v dokaz to, da so bile v preteklem razdobju (pred 10 dnevi) jabolka od proizvajalca-kmeta po 15 din za 1. ter ca. 7 za drugo vrsto ozir. za industrijo, ali od zadruge za 1. vrsto 20 din kg. Trenutno se je cena zaradi dodatka srednje poznih sort sicer dvignila za 5 din pri kg, vendar še teh ni zaslediti v malo-prodaji. Če torej primerjamo omenjene cene s cenami v velenjski maloprodaji ugotavljamo, da so še danes po 50 din (v trgovini »Bazen« po 45) vendar še slabe kvalitete. Ostalih sort sadja ne navajamo, ker so razlike tega mogoče malo manjše. Zaradi naslednjega primera so nam nerazumljive kalkulacije celjskega trga: Dne 29. avgusta je neka oseba v trgovini »Bazen« naročila 1 kg breskev, ki pa jih zaradi visoke cene 140 din za kg ni prevzela. Še istega dne pa je v Celju dobila za 150 din 1 kg breskev po 40 din, 1 kg hrušk po 50 din in 1 kg češpelj po 40 din. Tu se postavlja vprašanje odkod tako visoke kalkulacije za sadje v Velenju?

Razumljivo je, da je sicer prodaja sadja povezana z določenim rizikom, to je na račun krala in raztehtanja, vendar obojni procent ob

normalnem obračanju zalog ranega sadja ne sme presegati 15% (pozno manj). Jasno pa je, da je bila prodaja sadja zaradi ekstremno visokih cen nujno slabša. Tu se postavlja vprašanje ali je donosnejša hitra kvantitetnejša prodaja z zmerno maržo, ki bi bila opravičena maksimalno 30, največ 35%, ali z visokim prodajnim pribitkom ob znatno večjem riziku zaradi počasnejše prodaje brez ozira na manjšo realizacijo, slabšo kvaliteto, povrhu še v nezadovoljstvo potrošnika. Zaradi takih razmer ni torej nič čudnega, če se že številnejši delavci in uslužbenci zanimajo za nabavo jabolk od drugod. Jasno je, da bo tako akcija preskrbe s sadjem podprla sindikalna organizacija RLV, če se sedanje stanje ne bi popravilo, trgovina pa naj drži sadje v svojih prodajalnah zgolj v razstavne namene. Omeniti je še to, da noben predpis ne krni pravice oskrbovanja trgovski mreži neposredno od zadruge in ne šele od neposrednih posrednikov. Sicer pa je stvar trgovske mreže, po kakšni liniji bo prišla najceneje do sadja...

Drugo, o čemer je treba spregovoriti, je vprašanje precej različnih cen pri popolnoma enakih artiklih, in sicer z razliko od 10 do 20%. Konkretno: enakokvalitetna jabolka so pri »Velmi« po 50 din, pri »Bazenu« 45 din, »Turist« konzerve pri »Velmi« 60 din, pri »Bazenu« 50 din. Podobne razlike zasledimo še pri nekaterih drugih artiklih. Mnenja smo, da ne gre tu za dogovarjanje cen, vendar so razlike le prečite. Kolikor je znano, vodilno osebje obeh trgovskih podjetij opravičuje forsirani zaslužek v visokih razlikah cen zaradi obveznosti na anuitetah in podobno, kar moramo deloma upoštevati, vendar mimo pa, če je iskanje zaslužka v ekstra dobičku edino izhodišče? Vprašamo se, ali niso mogoče zmerne cene večja realizacija in povečani asortiman boljše rešitev. Smatramo namreč, da jim je zato že obstoječi, zlasti pa naraščajoči stalež prebivalstva-potrošnikov ob perspektivnem razvoju velenjskega bazena zadosten garant, da bodo zlahka kot malokje zadoščali danim obveznostim. Ob vsem tem pa naj ima vodilno trgovsko osebje prvenstveno skrb, kako vsestransko zadovoljiti svoje potrošnike, zaradi katerih so dejansko tu.

(Dik)

Kaljenje nočnega miru v Velenju

Mislim, da nikjer ni potrebno toliko nočnega miru kot v rudarskih naseljih, kjer so rudarji po napornem delu res potrebni počitka. Toda na žalost v Velenju ni tako. Posebno v zadnjem času ne, ko so začeli točiti alkoholne pijače v Delavskem klubu in ko je postal naš moderni hotel nujno razvedrilo po delu.

Lepo je, da so ljudje dobre volje, toda le-ti naj bodo tam, kjer je za to mesto, nikakor pa ne, da zamenjajo ulico s krčmo. Tako ni skoraj noči, da ni prepevanja po ulicah, ki še niso razsvetljene (Tomšičeva, Zidanškova, Bračičeva, Jenkova in Jurčičeva). In ne samo prepevanje, slišite lahko najbolj sočne izraze »jugoslovanščine« dokaj razbrzdanega in tudi ženskega glasu.

Pred nedavnim je ena od strank lepo opozorila te nočne razgrajače, da naj bodo uvidevni in naj se zavedajo, da ostali že počivajo. Posledica opozorila pa je bilo zasmehovanje, zmerjanje in še večja korajža.

Ko je o tem bila obveščena postaja Ljudske milice, so le-tam dejali, da je tudi njim znano to razgrajanje, vendar ne morejo dosti storiti, ker jih je premalo in ker razgrajalci radi fizično napadejo organe Ljudske milice.

Mislim, da bo vendarle treba nekaj ukreniti, da bi tem razgrajalcem zanašili usta. Kot prvo predlagam, da bi, če je le mogoče, razsvetlili omenjene ulice, da bomo vsaj lahko videli te »heroje«, ki jim ni do počitka in, ki bodo potem lahko pri sodniku za prekrške zapeli svojstveno posem.

Nepcimecna praksa nekaterih hišnih svetov v Velenju

Nekaj nad 60 je hišnih svetov v Velenju. Predpisi zahtevajo, da je delo hišnih svetov zakonito. Poseben poudarek zakonitosti velja za delitev stanarine in finančno poslovanje hišnih svetov. Čuvar zakonitosti je stanovanjski organ občine, ki mora takoj — ko krene hišni svet s poti zakonitosti — posredovati in nezakonitost odpraviti.

Slehera stanovanjska hiša ima tudi svoj sklad za hišno upravo. Iz tega sklada smeš kriti: premijo za zavarovanje hiše pred požarom, plačo hišnika in hišnega upravitelja, stroške za čiščenje dimnikov in stroške tekočega vzdrževanja hiše vse druge stroške, zlasti pa stroške za snajenje prostorov, ki so v skupni uporabi, sme hišni svet plačevati iz tega sklada le, če ima v skladu že sredstva za take stroške, ker jih sicer morajo kriti stanovalci iz lastnih sredstev.

Svet za stanovanjske zadeve naše občine je izdal tudi obvezna navodila, v katerih je naštel, kaj je smatrati za večja in kaj za mala popravila. V teh

navodilih, čeprav so izdana na podlagi odloka, ki govori o plačevanju stroškov hišne uprave, niso navedeni stroški za čiščenje skupnih prostorov. To pomeni, naj hišni sveti ne bremenijo sklada za hišno upravo s stroški za čiščenje skupnih prostorov.

Velika večina hišnih svetov se ravna po teh navodilih, le trije ne — vsaj do nedavnega ne — hišni svet v Cankarjevi ulici št. 1, čigar predsednik je rudarski tehnik **Mirko Brešar**, hišni svet v Kidričevi ulici št. 16, čigar predsednik je **Jože Canč** in hišni svet v Cankarjevi ulici št. 2, čigar predsednik je inž. **Janez Kajfež**. Vprašanje čiščenja in snajenja stopnišč — se pravi prostorov, ki jih stanovalci skupno uporabljajo, so hišni sveti v teh hišah kratko malo rešili tako, da opravljajo ta dela posebej najete čistilke proti plačilu 8000 din mesečno iz sklada za hišno upravo. Tako! Vse nevedčnosti okrog čiščenja teh prostorov so odpadle. In to je bržčas glavno. Res, rešitev je preprosta. Kdor zna, pa zna! Kdor pa ne zna ali ne

zmore, pa se naj še nadalje ubada z vprašanji čiščenja skupnih prostorov. Enotno poslovanje hišnih svetov ni važno; predpisi, ki naj vodijo v to enotno poslovanje oziroma gospodarjenje v naših hišah, tudi ne. Imaš vtis, da se predsedniki v teh hišah niso prav nič poglobili v veljavne predpise, v družbeno vlogo skladov za hišno upravo, čeprav bi pričakoval prav nasprotno. Isto velja za zbornice stanovalcev v teh hišah.

Sele javna kritika jih je zdramila, da so opustili »tako prakso« in za naprej smotrnejše gospodarili s skladom za hišno upravo, razne morebitne »nevedčnosti« pa izglajevali — z lastnimi osebnimi sredstvi.

Značilno je še to, da je za tako »prakso« teh hišnih svetov vedela ali vsaj morala vedeti stanovanjska uprava in celo stanovanjski organ občine. Zanimivo bi bilo vedeti, kako sta gledala na take sklepe hišnih svetov stanovanjska uprava, zlasti pa čuvar zakonitosti — stanovanjski organ občine?

Ali bomo to dopustili?

Velenje slovi po svoji urejenosti daleč po domovini in izven meja. Nove stanovanjske zgradbe obdajajo zelenice, skrbno urejene cvetlične gredice, tlakovane ceste itd. Tujec dobi vtis, da je prišel v pravilno mesto, ne pa v rudarski revir.

Res, prebivalci rudarskega Velenja želijo, da bi bilo mesto čim lepše in estetsko urejeno. Na žalost pa so med njimi tudi takšni, ki ne gredo s časom naprej in se nikakor ne morejo sprijazniti s tem, da ne bi uničevali tisto, kar so zgradile pridne roke rudarjev in kar nam je dala skupnost.

Malo je takih, ki se vsega tega ne zavedajo, kar lahko ugotovi sleherni obiskovalec Velenja, saj vidi vseposod cvetje in lepo urejeno okolico.

V vsakem žitu pa se najde plevel in tudi med velenjskimi stanovalci smo ga našli.

V petorčku na Šercerjevi ulici št. 11 smo našli družinsko stanovanje, katerega strokovna ocena bi bila približno takšna:

Na bližino tega »vzornega« stanovanja te opozorijo že kupi raznih odpadkov, namesto cvetličnih gred bujno rastoče buče, s katerimi bi se lah-

ko ponašal vsak dober svinjerejec. Vhodna vrata so okrašena z dolgimi žebli, zabitimi v steno, na njih pa potegnjena žica, ki služi za sušenje perila. Krasi jih tudi zamazana in okrušena stena.

Ko stopiš v sodobno trosobno stanovanje, ki je bilo zgrajeno šele pred nekaj leti, moraš najprej odriniti zaveso, na kateri so vzorci jedil, mogoče za ves mesec dni nazaj. Zrak v stanovanju je zatohel, saj so vsa okna zaprta in zatemnjena, kakor da bi živeli v času bombnih napadov med zadnjo vojno.

Tla so položena z vsakovrstnimi materiali, katere je mogoče prnesti s čevlji v stanovanje. V kopalni kadi so razni odpadki, pesek, zemlja in druga nesnaga. Stranišna školjka se prazni takrat, ko je polna z znano vsebino, čeprav je naprava za izplakovanje pri roki. Stene v sanitarnih prostorih so zamazane, prostori pa polni vsakovrstne navlake. Kuhinja služi med drugim tudi za sušenje perila, saj je vsa preprejena z vrvjo. Jasno je, da so po vzorcu opisanih prostorov urejeni tudi ostali.

Da ne bo preveč ugibanja, kdo naj

bi bil ta stanovalec, ker je nekatere zunanje znake (buče) že verjetno sam odstranil, moram izdati njegovo ime. To je član našega kolektiva, učni kopač, tovariš **Stane Otorepec** s svojo 8-člansko družino. Poleg nezaposlene žene sta še dve hčerki, stari 12 oziroma 15 let in zato za takšno stanje ne more biti nobenega opravičila.

Tovariš **Otorepec** je kljub prepovedi s strani investitorja hiše sprejel podnajemnika, kateremu je odstopil otroško sobo, ki bi mu bila prav potrebna za številno družino.

Kaj menite, dragi bralci, ali je prav, da dopustimo, da nam nekdo tako uničuje stanovanje, za katero je morala družba vložiti milijonska sredstva, zbrana s trudom rok našega delovnega človeka?

Na družinska stanovanja čaka še dosti članov našega kolektiva, ki so pripravljeni uporabljati stanovanja tako, kot ga zna že večina stanovalcev Velenja. Kolektiv ima polno pravico, da slične **Otorepce** preseli iz sodobnih stanovanj v Novem Velenju tja, kjer ne bodo mogli kvariti ugleda tukajšnjim stanovalcem.

V. J.

Sz vaših šol

Delavska univerza

je pripravljena na novo sezono

Ze prvi pogled na okvirni program Delavske univerze v Velenju, s katerim DU seznanja prebivalstvo o svoji bodoči dejavnosti, priča, da bo nova sezona zelo pestra v pogledu izobraževanja odraslih. Na sektorju družbenega izobraževanja bo v okviru DU delovala politična šola z oddelkom v Velenju in Šoštanju, v kateri bodo vpisani redni in izredni slušatelji. Za komuniste, ki so bili sprejeti v ZKS v zadnjem letu, bodo organizirani seminarji, na katerih se bodo spoznali z osnovami marksizma. V okoliških vaseh bodo prirejena predavanja politično ekonomske vsebine, a v Velenju in Šoštanju bo SZDL preko DU organizirala javne tribune. Na teh javnih tribunah bodo razpravljali o perečih lokalnih problemih, a prav tako o zunanji politiki.

Novost v letošnjem letu bo katedra za ekonomiko FLRJ, ki bo obdelovala aktualne probleme naše ekonomske politike in osnove iz politične ekonomije. Vpis v katedro bo posebno interesanten za politične aktiviste in gospodarske funkcionarje.

DU bo priredila vrsto seminarjev za organe samoupravljanja. Za delovne kolektive so že pripravljena seminarska predavanja, ki bodo obdelovala upravljanje in gospodarjenje in problem povečanja osebnih dohodkov. V pripravi so tudi seminarji za delavske svete in upravne odbore gospodarskih organizacij. V tem šolskem letu bo DU organizirala tudi več posvetovanj o raznih aktualnih problemih iz gospodarskega življenja. Tako je n. pr. 20. septembra organizirala posvetovanje o sestavi pravilnikov za delitev dohodka in delitev osebnega dohodka.

DU bo prirejala po naročilu delovnih kolektivov tudi predavanja o aktualni družbeni problematiki ter zunanji in notranji politiki. Tako ima že pripravljeno predavanje o beograjski konferenci, o razorožitvi, o problemu kolonializma in neokolonializma, pripravlja tudi predavanje o novi ustavi.

Za mladino je pripravljen interesanten program za šolo za življenje, v kateri bo mladina predelovala osnovne pojme o socialistični etiki, o odnosih med fantom in dekletom in o problemih ljubezni in spolnosti.

Za družine, ki imajo šolobvezne otroke, bodo organizirane šole za starše, v katerih se bodo poslušalci seznanjali z osnovnimi zahtevami

vzgoje mladine ter mentalno-higien-skimi zahtevami, ki so pogoj za zdrav razvoj otrok.

Za predavatelje pri Delavski univerzi se pripravlja seminar o andragoških problemih, kjer bo govora o metodah in oblikah izobraževanja odraslih.

Z novim šolskim letom stopa glasbena šola v Velenju v drugo leto samostojnega delovanja. V preteklem letu je uspešno dokončalo razred 73 učencev — za novo šolsko leto pa ima šola že 85 prijav. V glavnem bo na šoli v novem šolskem letu pouk istih predmetov kot doslej, t. j. klavirja, violine, harmonike, pihal, trobil in glasbene teorije.

Težav tudi letos ne bo manjkalo. V glavnem je uspešno urejeno vprašanje učiteljskega kadra in vodstva šole. Po odhodu bivšega ravnatelja tov. Corbiča je vodstvo šole začasno prevzel tov. Marin. S prihodom tov. prof. Nograšekove pa je ravnateljstvo šole zaupalo osebi, ki daje polno garancijo za kvaliteten in uspešen glasbeni pouk. Poučevanje violine je prevzel

Na splošnem in strokovnem sektorju bo letos delala večerna ekonomska šola s I. in II. letnikom. Knjigovodski tečaj I. stopnje bo organiziran ob sodelovanju Društva knjigovodij okraja Celje, a stenografski tečaj ob sodelovanju z Društvom stenografov. Jezikovni tečaji iz nemškega in angleškega jezika bodo prav tako začeli z delom že v oktobru.

Delavska univerza bo tudi letos izobraževala rudarje, gradbince in druge stroke s splošnimi in teoretičnimi predmeti po naročilu in dogovoru s posameznimi gospodarskimi organizacijami.

V. V.

GLASBENA ŠOLA

tov. prof. Serpo iz Celja. Z njegovim prihodom po gotovo poraslo zanimanje za ta predmet, saj se je za tekoče šolsko leto za violino doslej prijavilo samo 5 učencev. Ostale predmete bodo poučevali isti učitelji kot lani; ti so že z dosedanjim delom vzbudili zanimanje pri otrokih za glasbeni pouk in doslej dosegli lepe uspehe. Ravnateljstvo šole bi tudi rado ustreglo željam interesentov za pouk solo petja in kitare, vendar je to vprašanje ostalo nerešeno, ker šola nima glasbenih učiteljev za te predmete.

Vsi želimo učiteljem in učencem pod novim vodstvom obilo uspeha pri delu, na bližnjem rodiljskem sestanku pa se bomo osebno spoznali in pogovorili s starši o nadaljnjih nalogah šole.

M. M.

S pridnostjo rešujemo težave

Minilo je poletje, konec otroškega veselja. Pri Nacekovih se je začela skrb, kako naj preskrbijo kup otrok za šolo in mrzlo jesen. Oče je bil slabo plačan za svoje delo, mati pa je hodila na dnino, da so se lažje preživljali. Nacek je ostal doma in pazil na mlajše bratce in sestre.

V začetku meseca je oče poklical otroke k sebi in jih povprašal, kaj kdo najbolj potrebuje. Kot najstarejši je Nacek potreboval največ, vendar se ni oglasil niti z eno prošnjo. »No, Nacek, kaj boš pa ti?« ga je nazadnje vprašal oče. »Nič!« se je oglasil in se rahlo nasmehnil. Brez besed je skočil v hišo in se vrnil z majhno knjižico v rokah. Vsi so ga osuplo pogledali, ko jo je odprl in prebral vsebino. Knjižico je dobil v zadružni hranilnici, ko se je vpisal kot vlagatelj. Nato je pričel pripovedovati, kaj so mu rekli na koncu prejšnjega šolskega leta. Obljubil jim je, da bo čez počitnice priden in nabiral odpadke ter jih vozil na »Od-

pad«. Poprej ni nikomur zaupal čemu mu bodo stare cunje, kosti in železo za hišnim vogalom, katere je sproti odvažal. Nikoli ni prinesel denarja domov. Z vozičkom je nesel s seboj tudi knjižico in se nazaj grede oglasil tudi pri Zadružni hranilnici, kjer je nalagal svoj kupček. Po dolgih mesecih se je precej nabralo. Na koncu pa je povedal tudi vsoto vložkov. Oče je videl, da ima Nacek mnogo več kot on. S svojim zaslužkom je preskrbel ostale. Naceku pa je samo pomagal pri nakupovanju najrazličnejših stvari in potrebščin. Ko je čez nekaj dni stopil med šolske prijatelje, ga skoraj niso prepoznali. Bil je v popolnoma novi obleki in v čevljih, v rokah pa je imel lepo usnjeno torbico. Ko je v šoli razodel svoje početje med počitnicami, so ga učitelji dajali ostalim za vzgled, njemu pa so dali pobudo, naj bo še vnaprej tako delaven.

Marhat Albin, gojenec IRŠ

Mladinska športna delegacija Gvineje v Velenju

Na povabilo predsednika republike tov. Tita je gostovala v mesecu avgustu in septembru v Jugoslaviji mladinska športna delegacija Gvineje. Na turneji po Jugoslaviji so obiskali tudi Velenje. V Velenju so se zadržali od 30. avgusta do 6. septembra 1961. Ves čas bivanja v Velenju so bili nastanjeni v hotelu »Paka«. V nedeljo 3. septembra so mladinci Gvineje odigrali prijateljsko nogometno tekmo z domačim »Partizan-Rudarjem« in zmagali z rezultatom 5:2. Moremo reči, da so simpatični Gvinejci prikazali res lep in kvaliteten nogomet in s tem zaslužen premagali domače moštvo. Tekmo si je ogledalo rekordno število gledalcev — ca. 3.000, ki so s ploskanjem dostojno nagrajevali lepo in borbena igro gostov.

V času bivanja v Velenju so si mladinci Gvineje ogledali Rudnik lignita Velenje in delo rudarjev v rudniku. V petek 1. septembra so se celo odpeljali z avtobusom na kratek izlet na Sleme. V torek so v Celju odigrali prijateljsko nogometno tekmo z NK »Kladivar«.

V sredo dopoldne smo se pred hotelom »Paka« poslovili od simpatičnih Gvinejcev, ki so se z avtobusom

odpeljali v Maribor in tako nadaljevali turnejo po Jugoslaviji. Na vprašanje pri odhodu, kako so se počutili v Velenju, so nam zaupali, da so zelo presenečeni nad tem, kar so videli v Velenju in da so bili z bivanjem v Velenju zelo zadovoljni.

M. J.

Namizni tenis

Med številnimi športnimi sekcijami v našem mestu se je zadnji čas ustanovila tudi sekcija za ljubitelje male žogice — namizni tenis. Treninje so vsako popoldne, razen sobote, nedelje in ponedeljka, v kletnem prostoru kulturnega doma.

Ker ima ta sekcija zaenkrat še malo članov, vabimo vse ljubitelje tega lepega in prijetnega športa, da se v popoldanskih urah udeležujejo treningov. Šport je primeren tako za moške kakor za ženske.

Naj pripomnim, da so na razpolago vsi potrebni športni rekviziti, ki jih je z velikim razumevanjem nabavil RLV.

Janez Ventačnik

Strelci!

Pred nekaj meseci je bila ob podpori in z razumevanjem sindikalne podružnice Rudnika lignita Velenje osnovana Strelska družina »Rudar« Velenje. S tem je bila uresničena težnja mnogih mladih in starejših ljudi, da se morejo tudi v tej panogi športa razvedriti. Dokaz temu je visoka številka že doslej prijaviteljnih, t. j. preko 300. Po izjavi Okrajnega strelskega odbora Celje, je strelska družina »Rudar« najmočnejša v celjskem okraju.

Vse to je razveseljivo dejstvo. Toda sedaj se ne bi smeli pri tem ustavljati in uspavati. Res je postavljen temelj, vendar je še pred nami mnogo dela, če želimo, da bo družina uspevala tako, kot si želimo. Predvsem je sedaj najnujnejše delo — gradnja strelišča za malokalibersko puško, ki je sicer že v delu, a zaradi slabe podpore članov zelo počasi napreduje. Ker je gradnja strelišča vezana z velikimi stroški, bazira zatorej delo v glavnem na udarniškem, to je na prostovoljnem delu. Bilo bi pričakovati od članov-strelcev večjega odziva in sodelovanja. Toda na žalost vidimo, da temu ni tako. Razen nekaterih požrtvovalnih članov ter IRŠ, ki res zasluži pohvalo, kajti na njih v glavnem leži vso breme omenjene gradnje, so mnogi drugi pasivni, kar je nerazumljivo, če vemo, da so v glavnem to mladi ljudje in bi morali biti polni mladostnega poleta.

Graje vredni pa so tudi nekateri člani odbora mlade strelske družine, ki prihajajo na seje zelo neredno. So celo takšni ki še od ustanovitve družine niso enkrat prisostvovali seji. Takšne člane ali odbornike, s tako malo zavesti, je pač treba izločiti, ker samo kvarno delujejo na prizadevanje drugih.

Z razdelitvijo članskih legitimacij, ki so že pripravljene, se bo istčasno uredila članarina ter časopisna pristojbina. Iz tega izkupička se bodo nabavile še manjkajoče puške ter municija. Dalje se bodo z ureditvijo potrebne strelišča organizirala sistematična in smotrnejša tekmovanja, iz katerih bi izhajali disciplinirani in dobri strelci ter plemeniti državljani.

Za uresničitev in dosego uspehov, pa je predvsem potrebno sodelovanje vseh članov naše strelske družine. Zato apeliramo na vse simpatizerje strelskega športa, da se še prijavljajo v članstvo, ter da se z ostalimi v čim večjem številu odzovejo zaključnim delom na strelšču, da ga bo možno čimprej predati svojemu namenu. S sodelovanjem bomo pripomogli k utrditvi strelske organizacije. Omogočeno pa nam bo tudi kar najlepše izživiljanje in razvedrilo v njej.

S. P.

Govorite si

V kulturnem domu v Velenju bo v počastitev 20. obletnice ljudske vstaje 6. oktobra ob 20. uri svečana **telovadna akademija**. Nastopila bo republiška moška vrsta iz Ljubljane, mariborska ženska vrsta ter telovadna vrsta z Celja. Za Velenje bo to vsekakor velik dogodek, saj bo prireditelj visokokvalitetna. Naj omenimo samo to, da bo med gosti nastopil tudi naš priljubljeni reprezentant — evropski oziroma svetovni prvak **Miro Cerar**.

Vstopnice bodo v prodaji dva dni pred predstavo. Vabljeni!

V počastitev dvajsete obletnice ljudske vstaje občine Šoštanj in ob

činskega praznika, bo 8. oktobra ob 10. uri na štadionu v Šoštanju svečana **akademija**. Sodelovali bosta velenjska in šoštanjka »Svoboda« in okoli 1200 mladih pevcev ter invalidski pevski zbor pod vodstvom Radovana Gobca. Za pester program je izdelan poseben scenarij. Na tej slavnosti bo govoril Mitja Ribičič, znan prvoborec, politični in fizikalni sodelavec.

Pričakujemo, da bo to akademijo obiskalo nad 20.000 ljudi iz vse šaleške doline in celjskega okraja.

Vljudno vabljeni!

Ob obletnici ljudske vstaje v naši občini bo izšla brošura »Šaleška dolina v borbi in izgradnji«. Izdal jo bo občinski odbor SZDL in jo boste lahko dobili pri otvoritvi akademije v Šoštanju.

Personalne VESTI

V MESECU SEPTEMBRU SO BILI SPREJETI V SLUŽBO PRI RLV NASLEDNJI:

V jamo:

Črep Franc, nakladalec; Černič Rudi, kopač; Dobovičnik Anton, kopač; Florjan Herbert, kopač; Goltnik Jože, nakladalec; Grmšek Ivan, nakladalec; Jernejšek Martin, nakladalec; Koprivšek Leopold, kopač; Krčmar Stefan, nakladalec; Krevselj Leopold, kopač; Koren Franc, oplemenjevalec premoga; Kozmus Jože, kopač; Lešnik Franc, kopač; Lužnik Alojz, kopač; Meh Jože, oplemenjevalec premoga; Pristovšek Edvard, kopač; Prebil Otmar, kopač; Perko Franc, kopač; Pevc Franc, oplemenjevalec premoga; Pevnik Ivan, oplemenjevalec premoga; Pjek Ivan, kopač; Rošar Anton, kopač; Stropnik Jože, oplemenjevalec premoga; Šajn Maks, kopač; Tubin Mile, nakladalec; Uršelj Jože, nakladalec; Vončina Rudi, kopač; Zajc Ivan, kopač; Sešel Alojz, nakladalec; Medić Elka, nakladalec; Zupanc Anton, nakladalec; Jan Avgust, kleparski ključavničar; Vimpolšek Karl, nakladalec; Plohl Alojz, nakladalec; Verboten Franc, kopač.

Zunanji obrat:

Borovnik Jože, kovač; Ostrovršnik Ivan, kovač; Stelcer Friderik, pleskar.

Obrat EFE:

Vidić Stanko, nekval. delavec; Kodrun Marija, delavka; Strigl Ivanka,

nekval. delavka; Navodnik Frančiška, nekval. delavka; Skornšek Elica, nekval. delavka.

Gradbeni obrat:

Krznar Josip, nekval. delavec; Mak Alojz, gradbeni delavec; Hamulič Mehmed, gradbeni delavec; Šajnovič Mirko, gradbeni delavec; Vouk Anton, tesar; Blešič Vinko, tesar; Pelpnik Maks, tesar.

Direkcija:

Cerar Zorislava, uslužb. knjgov.; Jevšek Frančiška, uslužb. knjgov.; Koren Marta, uslužb. knjgov.; Laznik Milica, usl. osn. sred.; Oštir Margareta, usl.; Pristovšek Franc, pravnik — sekretar; Svetina Silva, knjgov.

Projektivni biro:

Ambrož Marjan, strojni tehnik; ing. Cerar Marjan, arhitekt; ing. Sentjerc Mitja, strojni inženir.

IRS:

Ing. Ambrožič Jože, rudarski ing.; Hudournik Anton, električar; Pistotnik Marjan, profesor; Šmajš Vinko, predmetni učitelj; Vogrinc Jože, predmetni učitelj.

V MESECU SEPTEMBRU SO ODŠLI IZ PODJETJA

Djurić Ostoje, samovoljno; Mališa Pavel, samovoljno; Perač Tomislav, samovoljno; Roznam Aleksandar, na lastno željo; Zendjeli Djesko, sporazumno; Turnšek Rozalija, sporazumno; Tratnik Albina, na lastno željo; Prpič Stjepan, samovoljno; Mihalič

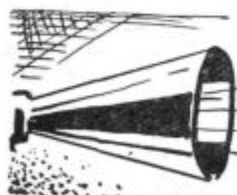
Viktor, samov.; Ilijaš Avgust, sporazumno; Jeseničnik Ludvik, v šolo; Kolar Marica, pogodbeno; Kolar Neža, na lastno željo; Majhen Anton, na lastno željo; Borovnik Andrej, samovolj.; Jagrič Danijel, na lastno željo; Povžun Franc, samov.; Višner Ivan, samov.; Zajc Jože, samov.; Hirselj Janez, samov.; Dušič Anton, samov.; Skočaj Franc, samov.; Rodeš Stanko, samov.; Pavelič Milan, samov.; Mrzlak Ivan, samov.; Gerič Milan, samov.; Martinšek Peter, na lastno željo; Hudournik Ivan, sporazumno, Meh Feliks, poizkus; Odlazek Stanko, v šolo; Perpar Albin, v šolo; Stropnik Pavel, samov.; Orehovec Franc, samov.; Mihelin Ivan, sporazumno; Brajdič Željko, poizkus; Krajnc Alojz, poizkus; Lozinšek Franc, poizkus; Žel Ivan, poizkus; Strozak Andrej, na lastno željo; Kamljenovič Mato, samovoljno.

NA ODSLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA SO ODŠLI

Arlič Herman, Blatnik Stanko, Boršnar Jože, Bračič Martin, Brunšek Stanko, Bubnar Franc, Črep Ivan, Denžič Anton, Florjančič Anton, Friškovec Alojz, Grobelnik Herman, Hriberšek Franc, Hriberšek Henrik, Hudournik Anton, Jančec Djuro, Jezernik Edvard, Jurko Anton, Kampuš Anton, Kosestnik Herman, Klinc Ivan, Kočevar Milan, Kočnik Karl, Kos Franc, Kovač Herman, Kranjc Friderik, Kremer Pavel, Lakovšek Adolf, Legner Ivan, Ljubičič Gojko, Meža Anton, Mikša Adolf, Mramor Janez, Nonar Jože, Novak Franjo, Novak Stjepan, Ocepek Franc, Pačnik Jože, Pavličič Ivica, Pečovnik Viljem, Pevnik Mihael, Plešnik Rudolf, Pustinek Franc, Pušnik Stanko, Rednák Vinko, Repnik Franc, Rozman Janez, Stropnik Ivan, Šmon Ciril, Špegel Anton, Špeh Jože, Štajner Anton, Šumah Oton, Tajnšek Anton, Valentin Konrad, Zlatnik Ivan, Zerjav Matija.

V POKOJ JE ODŠEL

Štajner Anton, kopač.

OBVESTILA

OPPOZORILO

REKLAME

KINO

Od 4. do 5. oktobra:

»LASTOVKA, ruski film

Od 6. do 9. oktobra:

»BEATRICA ČENČI«, ameriški film

Od 10. do 12. oktobra:

»DOKTOR BREZ DELA«, angleški film

Od 13. do 15. oktobra:

»PRINC VALIANT«, ameriški film

PREKLICI

Ivan Pintarič, Velenje, Čufarjeva 2, preklicujem obdolžitev otrok Ivana Finka in Karla Vrečarja, ker tatvina ni bila dokazana.

Viktor Martinc, Bevče 6, Velenje uslužbenec RLV, preklicujem veljavnost izgubljene karte za dviganje premoga za leto 1961.

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV. Urejuje uredniški odbor: glavni urednik Tekavec Jože, tehn. urednik Žargaj Pavla — ostali člani: Pristovšek Franc, inž. Diaci Alojz, Sušteršič Marjan in Drev Ivan. — Izhaja dvakrat mesečno. Tiskano v tiskarni RLV.

Personalne VESTI

V MESECU SEPTEMBRU SO BILI SPREJETI V SLUŽBO PRI RLV NASLEDNJI:

V jamo:

Črep Franc, nakladalec; Černič Rudi, kopač; Dobovičnik Anton, kopač; Florjan Herbert, kopač; Goltnik Jože, nakladalec; Grmšek Ivan, nakladalec; Jernejšek Martin, nakladalec; Koprivšek Leopold, kopač; Krčmar Štefan, nakladalec; Krevselj Leopold, kopač; Koren Franc, oplemenjevalec premoga; Kozmus Jože, kopač; Lešnik Franc, kopač; Lužnik Alojz, kopač; Meh Jože, oplemenjevalec premoga; Pristovšek Edvard, kopač; Prebil Otmar, kopač; Perko Franc, kopač; Pevc Franc, oplemenjevalec premoga; Pevnik Ivan, oplemenjevalec premoga; Pjek Ivan, kopač; Rošar Anton, kopač; Stropnik Jože, oplemenjevalec premoga; Šajn Maks, kopač; Tubin Mile, nakladalec; Uršej Jože, nakladalec; Vončina Rudi, kopač; Zajc Ivan, kopač; Sešel Alojz, nakladalec; Medić Elkas, nakladalec; Zupanc Anton, nakladalec; Jan Avgust, kleparski ključavničar; Vimpolšek Karl, nakladalec; Plohl Alojz, nakladalec; Verboten Franc, kopač.

Zunanji obrat:

Borovnik Jože, kovač; Ostrovršnik Ivan, kovač; Štelcer Friderik, pleskar.

Obrat EFE:

Vidić Stanko, nekval. delavec; Kodrun Marija, delavka; Strigl Ivanka,

nekval. delavka; Navodnik Frančiška, nekval. delavka; Skornšek Elica, nekval. delavka.

Gradbeni obrat:

Krznar Josip, nekval. delavec; Mak Alojz, gradbeni delavec; Hamulič Mehmed, gradbeni delavec; Šajnovič Mirko, gradbeni delavec; Vouk Anton, tesar; Blešič Vinko, tesar; Pelnik Maks, tesar.

Direkcija:

Cerar Zorislava, uslužb. knjgov.; Jevšek Frančiška, uslužb. knjgov.; Koren Marta, uslužb. knjgov.; Laznik Milica, usl. osn. sred.; Oštr Margareta, usl.; Pristovšek Franc, pravnik — sekretar; Svetina Silva, knjgov.

Projektivni biro:

Ambrož Marjan, strojni tehnik; ing. Cerar Marjan, arhitekt; ing. Sentjunc Mitja, strojni inženir.

IRS:

Ing. Ambrožič Jože, rudarski ing.; Hudournik Anton, električar; Pistotnik Marjan, profesor; Šmajš Vinko, predmetni učitelj; Vogrinc Jože, predmetni učitelj.

V MESECU SEPTEMBRU SO ODŠLI IZ PODJETJA

Djurić Ostoje, samovoljno; Malija Pavel, samovoljno; Perač Tomislav, samovoljno; Roznam Aleksandar, na lastno željo; Zendjeli Djesko, sporazumno; Turnšek Rozalija, sporazumno; Tratnik Albina, na lastno željo; Prpič Stjepan, samovoljno; Mihalić

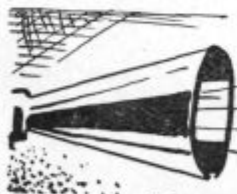
Viktor, samov.; Ilijaš Avgust, sporazumno; Jeseničnik Ludvik, v šolo; Kolar Marica, pogodbeno; Kolar Neža, na lastno željo; Majhen Anton, na lastno željo; Borovnik Andrej, samovol.; Jagrič Danijel, na lastno željo; Povžun Franc, samov.; Višner Ivan, samov.; Zajc Jože, samov.; Hiršelj Janez, samov.; Dušič Anton, samov.; Skočaj Franc, samov.; Rodeš Stanko, samov.; Pavelič Milan, samov.; Mrzлак Ivan, samov.; Gerič Milan, samov.; Martinšek Peter, na lastno željo; Hudournik Ivan, sporazumno, Meh Feliks, poizkus; Odlazek Stanko, v šolo; Perpar Albin, v šolo; Stropnik Pavel, samov.; Orehovec Franc, samov.; Mihelin Ivan, sporazumno; Brajdič Željko, poizkus; Krajnc Alojz, poizkus; Lozinšek Franc, poizkus; Zel Ivan, poizkus; Strozak Andrej, na lastno željo; Kamljenovič Mato, samovoljno.

NA ODSLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA SO ODŠLI

Arlič Herman, Blatnik Stanko, Boršnar Jože, Bračič Martin, Brunšek Stanko, Bubnar Franc, Črep Ivan, Denžič Anton, Florjančič Anton, Friškovec Alojz, Grobelnik Herman, Hriberšek Franc, Hriberšek Henrik, Hudournik Anton, Jančec Djuro, Jezernik Edvard, Jurko Anton, Kampuš Anton, Kosestnik Herman, Klinc Ivan, Kočevar Milan, Kočnik Karl, Kos Franc, Kovač Herman, Kranjc Friderik, Kremer Pavel, Lakovšek Adolf, Legner Ivan, Ljubičič Gojko, Meža Anton, Mikša Adolf, Mramor Janez, Nonar Jože, Novak Franjo, Novak Stjepan, Očep Franc, Pačnik Jože, Pavličič Ivica, Pečovnik Viljem, Pevnik Mihael, Plešnik Rudolf, Pustinek Franc, Pušnik Stanko, Rednak Vinko, Repnik Franc, Rozman Janez, Stropnik Ivan, Šmon Ciril, Spegel Anton, Speh Jože, Stajner Anton, Šumah Oton, Tajnšek Anton, Valentin Konrad, Zlatnik Ivan, Žerjav Matija.

V POKOJ JE ODŠEL

Stajner Anton, kopač.

OBVESTILA

OPROZORILA

REKLAME

KINO

Od 4. do 5. oktobra:

»LASTOVKA, ruski film

Od 6. do 9. oktobra:

»BEATRICA ČENČI«, ameriški film

Od 10. do 12. oktobra:

»DOKTOR BREZ DELA«, angleški film

Od 13. do 15. oktobra:

»PRINC VALIANT«, ameriški film

PREKLICI

Ivan Pintarič, Velenje, Čufarjeva 2, preklicujem obdolžitve otrok Ivana Finka in Karla Vrečarja, ker tatvina ni bila dokazana.

Viktor Martinc, Bevče 6, Velenje uslužbenec RLV, preklicujem veljavnost izgubljene karte za dviganje premoga za leto 1961.

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV. Urejuje uredniški odbor: glavni urednik Tekavec Jože, tehn. urednik Žargaj Pavla — ostali člani: Pristovšek Franc, inž. Diaci Alojz, Šušteršič Marjan in Drev Ivan. — Izhaja dvakrat mesečno. Tiskano v tiskarni RLV.